നവനീതം

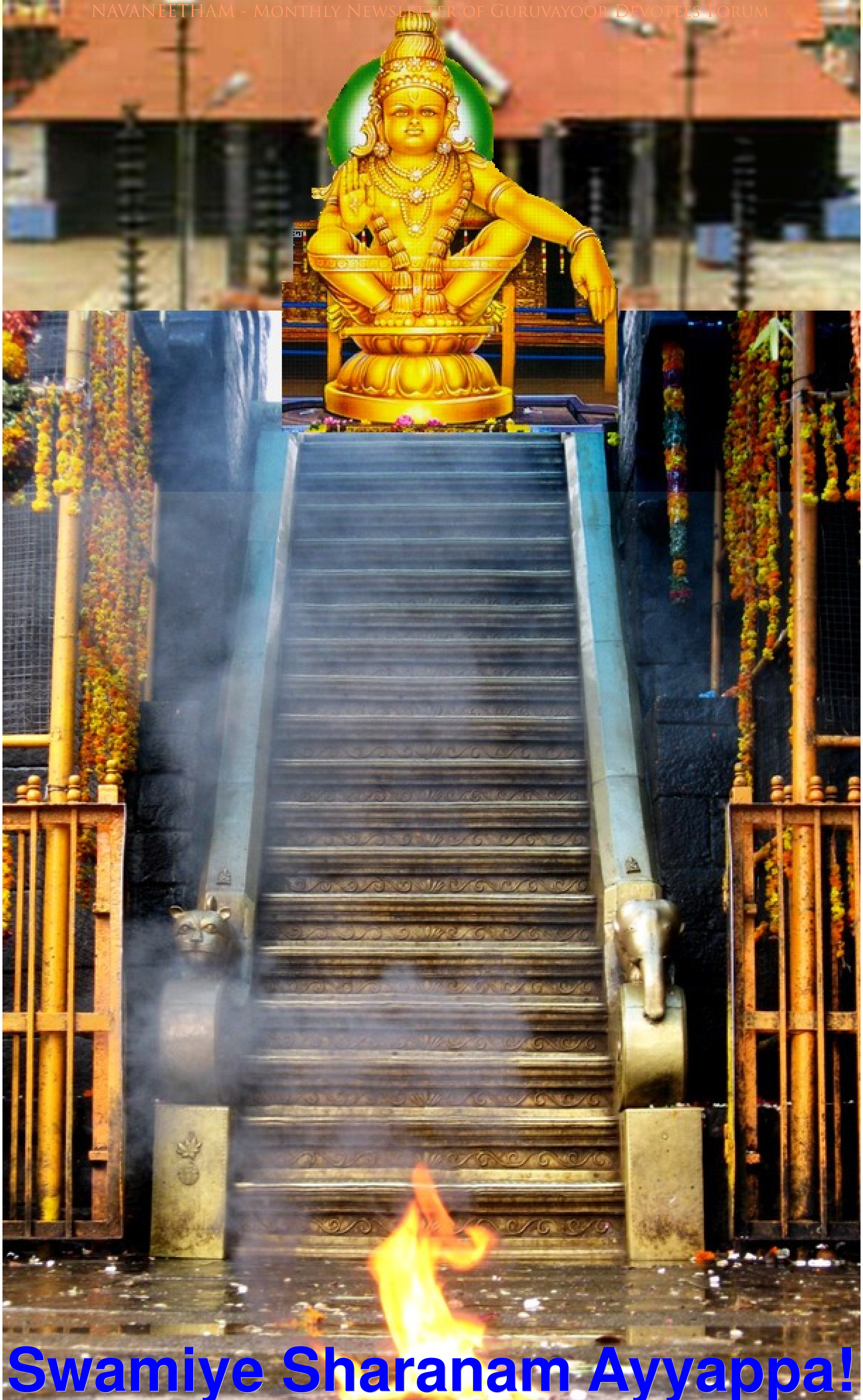

Navaneetham വൃശ്ചികം 1185 / November 2009

Om Namo Narayanaya: കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ!

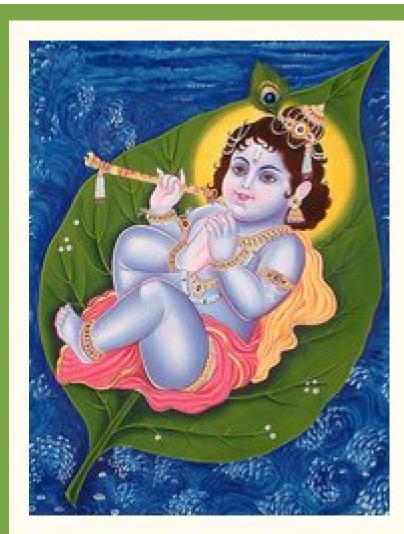

Submitted at the lotus feet of Sri Guruvayoorappan by the devotees

Editorial

Hare Rama Hare Krishna!

Guruvayoor Ekadasi and Mandala Vratham

II Swamiye Sharanam Ayyappa II

Dear GuruDevs,

Malayalam month of Vrishchikam is very special and holy to all of us.

Guruvayur Ekadasi

November 28th is Guruvayoor Ekadasi. It was on the Guruvayur Ekadasi day that Lord Krishna revealed the Gita to Arjuna. Guruvayur Ekadasi is a very auspicious day and many devotees keep a Vratham by fasting. Chembai Music Festival is conducted in Guruvayur during this week.

Mandala Vratham and significance:

Mandalam starts on Nov 16th and the forty-one days of vratham is to force the mind to withdraw from attachments to worldly possessions and to direct it towards the absolute truth.

Guruvayur Ekadasi

Nov 28th. 2009

Narayaneeyam Day

Dec 13th. 2008

Kuchela Dinam

Dec 16th. 2008

The difficult forest path to Sabarimala symbolizes the sacrifices required in spirituality quests. The coconut represents the human body, the outer shell of the coconut symbolizes ego, and the ghee is the atman (human soul). Coconuts have three eyes: two eyes represent the intellect and the third eye is the spiritual eye. The idol represents Brahman. The rear compartment of the Irumudi symbolizes 'Praarabdha Karma' (accumulated worldly possessions).

The devotee exhausts all the worldly possessions during the journey and reaches the Sannidhanam with the ghee filled coconut. The devotee opens the spiritual eye of the coconut, breaks the coconut and pours the ghee (Atman) on to the idol (Brahman). At this time, the devotee has detached the ego and worldly possessions. He or she has developed an attitude of total surrender to the Lord (infinite love for the Lord). Many millions of devotees will be visiting Sabari Mala to get darshan of Lord Ayyappan in the next two months.

Member of the month.

Navaneetham Member of the month is our scholarly Shri. Dr. Chith Puram-ji. Please see the profile of our Shri Chith Puram-ji at the end of Navaneetham. He is a long time & active member of our group. He has been guiding us by answering our spiritual questions and explaining us the intricacies of bhakthi path very well.

We are very fortunate have a scholar and great devotee like shri chith puramji in our group and my humble Pranam to Dr. Chith Puramji. Praying to Guruvayoorappan for him and his family's Ayurarogyasoukhyam!!

May God Bless you always.

– **Sunil Menon**

Om Namo Narayanya: Swamiye Saranam Ayyappa: Om Namo Narayanya:

Mandalam starts on Nov 16th.
Guruvayur Ekadasi is on Nov 28thh
Narayaneeyam Day is on Dec 13th
Kalabhattam is on Dec 26th
Kuchela Dinam is on Dec 16th

Navaneetham (freshly churned butter) is a humble attempt by Guruvayur Devotees Forum to create a monthly news letter for our group. Please send your comments, suggestions and any materials that you wish to publish to **gvreditor@gmail.com**

Om Namo Narayanaya:

അയ്യപ്പതൃപ്പാദം

എ.പി സുകുമാർ

ശബരിമല മേൽശാന്തിയാവുകയെന്നത് മനുഷ്യജന്മത്തിലെ ഏറ്റവും ഉന്നതമായ ഒരു നിയോഗമാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പുറപ്പെടാശാന്തിയുടെ മാനസവ്യാപാരങ്ങളാണ് ഇതിൽ.
മേൽശാന്തിയ്ക്ക് ചിന്മുദ്രയേന്തിയ അയ്യപ്പവിഗ്രഹം കേവലം ഒരു ശിലയല്ല. തന്റെ സ്വന്തം കുഞ്ഞിനെയെന്നപോലെ നോക്കി ശുശ്രൂഷിക്കുന്ന ഒരു പ്രത്യക്ഷമൂർത്തിയാണ്. അതിന്റെ ആത്മനിർവൃതിയിലാണ് ആ മനസ്സ് അഭിരമിക്കുന്നത്

അയ്യപ്പ തൃപ്പാദ പങ്കജ പൂജയിൽ
ആത്മാർപ്പണം ചെയ്ത സാഫല്യം
ആർജ്ജിത പുണ്യസാഫല്യം
തിരുനടവീണു വണങ്ങി മണികൊട്ടുമ്പോൾ
എപ്പൊഴും എന്നുള്ളിലാനന്ദ നിർവൃതി

ശ്രീകോവിലെത്തിയാലടിമുടി മന്ത്ര
മുഖരിതം അയ്യപ്പ നാമജപം
നഭസ്സിലും മനസ്സിലും ശരണമന്ത്രങ്ങൾ
ശ്രീകോവിൽ നിറയും തിരുശംഖ നാദം

തുയിലുണർന്നേറ്റൊരാ ചിന്മയ രൂപം
എണ്ണയും വാകയും തേച്ചൊരുക്കി
പുണ്യാഹമോടെ പുരുഷ സൂക്തവും ചൊല്ലി
രുദ്രജപത്തോടെ അഭിഷേകമാടി
തുളസിയും ചന്ദനവുമാവോളം ചാർത്തി
അയ്യപ്പ ദർശനമൊരുക്കി വച്ചാൽ
ഭക്തഹൃദയങ്ങൾ പുളകച്ചാർത്തണിയും
ദർശനപുണ്യ പ്രഭാത പൂജ
മന്നിൽ അയ്യനയ്യപ്പനല്ലോ പൊൻകണി

പട്ടുടയാടയാൽ അലങ്കാരമാടി
നൈവേദ്യമുണ്ണവേ മനം മയങ്ങീ
ചിന്മുദ്രയേന്തിയ കലിയുഗ വരദൻ
മേൽശാന്തിയിവനോ പ്രിയ തനയൻ
അമ്മ ചൊരിയുമ്പോൽ വാത്സല്യാതിരേകം
നെഞ്ചകത്തേറ്റുന്ന പ്രിയ താതൻ

ആയിരമായിരം ഭക്തഹൃദയങ്ങൾ
ദർശനസൗഭാഗ്യമാർന്നു
പിന്നെ അത്താഴപ്പൂജ കഴിഞ്ഞു
പാരിൽ പുകൾ പെറ്റ 'ഹരിവരാസനം'
പാടിയാ സോപാനപ്പടിയിറങ്ങി
മനസ്സിലെ പടിപൂജ നൂറ്റൊന്നാവൃതം
ജപിക്കവേ ജന്മ സാഫല്യമായ്
കുഞ്ഞിനെ താരാട്ടു പാടിയുറക്കിയപോൽ
നിർവൃതിയടയുന്നീസേവകൻ
അമ്മ ചൊരിയുമ്പോൽ വാത്സല്യാതിരേകം
നെഞ്ചകത്തേറ്റുന്ന പ്രിയ താതൻ

കണ്ണനുള്ള കത്തു് –തീർത്ഥയാത്ര 3

സാവിത്രി

പ്രിയം നിറഞ്ഞ കണ്ണാ,

ഏതെല്ലാം തരത്തിലാണ് കംസ്ൻ എല്ലാറ്റിലും കുടികൊള്ളുന്ന ഭഗവാനെ, സർവ്വ ജഗത്തിന്റെയും ആധാരമായ ഭഗവാനെ ഇല്ല്യായ്മ ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിച്ചതെന്നോർത്തപ്പോൾ കംസ്നോടു സഹതാപം തോന്നി. നന്മയെ ഇല്ല്യാതാക്കാൻ തിന്മക്കു കഴിയുമോ? ഇതൊക്കെ ഓർത്തുകൊിരിക്കുമ്പോൾ കോകിലം മറ്റൊരു കരിമ്പാറക്കുന്ന് കാണിച്ചുതന്നു. എത്ര വലിയ കുന്നാണെന്നോ? ഒരൊറ്റ ചെടി പോലുമില്ല്യാത്ത ഒരു കറുത്ത പൊന്തൻ പാറ! എന്താണ് കോകിലം പറയാൻ പോകുന്നതെന്ന് എനിക്ക് പിടി കിട്ടിയില്ല്യ.

കോകിലം പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ ആ കരിമ്പാറക്കുന്നു കണ്ടില്ല്യേ? തൃണാവർത്തൻ എന്ന രാക്ഷസന്റെ അതിവിപുലമായ മൃതദേഹം ഘനീഭവിച്ചുണ്ടായതാണത്രെ അതു്. മോക്ഷം ലഭിച്ച പൂതനയുടെ ദേഹം വെട്ടിമുറിച്ച് ദഹിപ്പിച്ചപോലെയൊന്നും തൃണാവർത്തന്റെ ദേഹം ആരും ദഹിപ്പിച്ചില്ല്യ. കല്ലിനേക്കാൾ കഠിനമായൊരു ഹ്രുദയത്തിന്റെ ഉടമയായ അവന്റെ മൃതദേഹം അവിടെ കിടന്ന് കല്ലായി. ഞാൻ തൃണാവർത്തന്റെ കഥ വിസ്ത്തരിച്ചു പറയാം. ഭഗവാന്റെ കൈകൊ‌ു മരിച്ചെങ്കിലും മോക്ഷം കിട്ടാതെ പോയ നിർഭാഗ്യവാനാണ് തൃണാവർത്തൻ. കഥ കേട്ടോളൂ.

ഒരുദിവസം പതിവുപോലെ യശോദാമ്മ കണ്ണനു പാലും കൊടുത്തു് വടക്കെ കോലായിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. കണ്ണൻ ആസ്വദിച്ചു പാലു കുടിക്കുന്നു. യശോദാമ്മ ആസ്വദിച്ചു പാലു നൽകുന്നു! രണ്ടുപേരുടേയും മുഖത്തു തികഞ്ഞ സംതൃപ്തിയും സ്നേഹവും. പെട്ടെന്ന് യശോദാമ്മക്ക് കണ്ണനു ഭാരം കൂടിയതായി തോന്നി. അതത്ര കാര്യമാക്കാതെ പാലുകൊടുത്തുകൊിരുന്നു. നിമിഷങ്ങൾക്കകം ഭാരം സഹിക്കവയ്യാതായി. പതുക്കെ കണ്ണനെ തറയിൽ കിടത്തി. തനിക്ക് തോന്നിയതായിരിക്കും. വിചിത്രമായ അനുഭവം. ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ വിശ്വസിക്കുമോ? ആരോടും പറഞ്ഞില്ല്യ. നന്ദഗോപരോടു പോലും! കണ്ണൻ രസമായി കളിച്ചു കിടന്നു. യശോദാമ്മ തൊട്ടപ്പുറത്തുതന്നെ കുറച്ച് മലർ എടുത്തു് ഉമി കളയാൻ ഇരുന്നു.

പെട്ടെന്ന് ഒരു ചുഴലിക്കാറ്റു് ആഞ്ഞടിച്ചു. ഒരു മുന്നറിയിപ്പും കൂടാതെ ആ പ്രദേശം മുഴുവൻ പൊടിപടലമായി. കണ്ണു തുറക്കാൻ കഴിയാതെ, കണ്ണന്റെ കാര്യമോർത്തു് യശോദാമ്മ വാവിട്ടു കരഞ്ഞു. നിമിഷങ്ങൾക്കുശേഷം കാറ്റും പൊടിയും അടങ്ങിയപ്പോൾ കണ്ണനെ കിടത്തിയിരുന്ന സ്ഥലത്തു് കാണാനില്ല്യ. അവിടെയെല്ലാം കൂട്ടക്കരച്ചിലായി. ആളുകൾ നാലുപുറവും കണ്ണനെ തിരഞ്ഞോടി.

തൃണാവർത്തൻ എന്ന കൻസഭൃത്യൻ ചുഴലിക്കാറ്റിന്റെ രൂപത്തിൽ വന്ന് കണ്ണനെ മേൽപ്പോട്ടുയർത്തിയതാണ്. അതാ അങ്ങു ദൂരെ ഉയരത്തിൽ തടിച്ച ഭീകരരൂപമുള്ള തൃണാവർത്തനേയും ഒരു പൊട്ടു പോലെ കണ്ണനേയും കാണാം. തൃണാവർത്തൻ കണ്ണനേയും കൊണ്ടുയർന്നപ്പോൾ കണ്ണൻ തന്റെ ശരീരത്തിന്റെ ഘനം അടിക്കടി വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

കുറച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തൃണാവർത്തനു ഘനം താങ്ങാൻ വയ്യാതെയായി. കണ്ണൻ അവനെ മുറുക്കി പിടിച്ച് ഞെക്കി. ശ്വാസം മുട്ടിയ തൃണാവർത്തൻ കണ്ണനിൽ നിന്നും പിടി വിടുവിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ട്, കണ്ണനെ തന്നിൽ നിന്നും അകറ്റാൻ, കൈകൊണ്ടു ഉന്തിയും തള്ളിയും പിടഞ്ഞു. എല്ലാ കൈകള്ക്കും ശക്തി നൽകുന്ന കണ്ണനെ, എല്ലാവരും അടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന കണ്ണനെ, അകറ്റാൻ ശ്രമിച്ചാൽ ആ ജീവനെങ്ങനെ മോക്ഷം കിട്ടും? കഷ്ടം! സംസാരമോചനത്തിന് പകരം തൃണാവർത്തൻ ഭഗവാനിൽനിന്നും മോചനമാണ് കാംക്ഷിച്ചതു്. അതിനാൽ മോക്ഷം ലഭിക്കാതെ സംസാരകൂപത്തിൽ വീണു ഘനീഭവിച്ച് കല്ലായി. മഴയും, വെയിലും കാറ്റും, തണുപ്പും സഹിച്ചിവിടെ കഴിയുന്നു! ഇനി വരും യുഗങ്ങളിൽ അഹല്യാമോക്ഷം പോലെ എപ്പോഴെങ്കിലും മോക്ഷം കിട്ടുമായിരിക്കാം. മരണസമയത്തെങ്കിലും ഭഗവാനെ ഭഗവാനായി കണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയില്ല്യ. കണ്ണൻ അസുരനെ നിർദ്ദയം കൊന്നു. അതാ ഒരു ഭീമൻ പോലെ അസുരൻ താഴെ വീണു. ഒപ്പം കണ്ണനും. അവന്റെ വിസ്താരമേറിയ മാറിൽ കണ്ണൻ നീലക്കല്ലുപോലെ ശോഭിക്കുന്നതായി ഗോകുലവാസികളെല്ലാം കണ്ടു.

കൂട്ടക്കരച്ചിൽ നിന്നു. യശോദ ഭയത്തോടെയാണെങ്കിലും ഓടിച്ചെന്ന് തന്റെ നീലക്കല്ലിനെ, അല്ലെങ്കിൽ ലോകത്തിന്റെ മുഴുവൻ സ്വന്തമായ, അഥവാ ലോകം മുഴുവൻ സ്വന്തമായുള്ള, നീലക്കല്ലിനെ വാരിയെടുത്തു. തെരുതെരെ ചുംബിച്ചു. കണ്ണനെ ആപാദചൂഡം കണ്ണീരണിയിച്ചു. പുഞ്ചിരിതൂകിക്കൊു് ഭഗവാൻ അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരുടെ കൈകളിലേക്ക് മാറി മാറി ചാടി. വീണ്ടും നീലക്കല്ല് ഗോകുലാനന്ദമായി. കഥ പറഞ്ഞു തീർന്നപ്പോഴേക്കും കോകിലം ഭക്തിപാരവശ്യത്താൽ കണ്ണുനീർത്തൂകിക്കൊിരുന്നു. കണ്ണാ, കേട്ടിരുന്ന ഞാനും കണ്ണീർ വാർത്തു.

തൃണാവർത്തന്റെ കഥ കേട്ടപ്പോഴായിരിക്കും ഭക്തകവി വാഴക്കുന്നത്തിന് "നീലക്കല്ലു" എഴുതാനുള്ള ആശയം ലഭിച്ചിരിക്കുക എന്ന് ഞാൻ ആത്മഗതം ചെയ്തു. ഉടനെ കോകിലം പറഞ്ഞു ആ "നീലക്കല്ല്" പാടാൻ കോകിലത്തിനറിയാമെന്നും, കേരളത്തിൽനിന്നും ഒരിക്കൽ വിരുന്നു വന്ന ഒരു കോകിലം പഠിപ്പിച്ചതാണെന്നും. മുഴുവൻ ഓർമയില്ല്യെന്നും നാലുവരി പാടിത്തരാമെന്നും പറഞ്ഞു. കോകിലം മധുരസ്വരത്തിൽ പാടി.

ഇഹപരസുഖങ്ങളിൽ മുഴുകിടാൻ കെൽപ്പേറ്റുന്ന
മഹാജനം ചൂടും നീലക്കല്ലു വേണമോ?
എവം പരരക്ഷക്കായി കല്ലു വിൽക്കും ജോലിക്കെന്നെ
ഭവസൂനോ! ദേശം തോറും ചുറ്റിപ്പിക്കുമോ?

ശരിയല്ലേ? ഭഗവാനെന്ന നീലക്കല്ലിന്റെ മഹത്വം വിറ്റഴിക്കയാണല്ലോ കോകിലം സദാ ചെയ്യുന്നതു്? കോകിലത്തിന്റെ ഈ കച്ചവടത്തിൽ വിൽക്കുന്ന ആള്ക്കും വാങ്ങുന്ന ആള്ക്കും ലാഭം മാത്രം. നഷ്ടഭയമില്ല്യാതെ നടത്താവുന്ന എക വ്യവസായം. മറ്റെല്ലാ വ്യവസായങ്ങളിലും ഒരു കൂട്ടർക്കു നഷ്ടവും ഒരു കൂട്ടർക്കു ലാഭവും ഇല്ല്യാതെ പറ്റില്ല്യല്ലോ? ഈ പ്രത്യേക വ്യവസായ നിഘുവിൽ നഷ്ടം എന്ന വാക്കില്ല്യത്രെ! മൂലധനവും വേ, നടത്താൻ ചിലവും ഇല്ല്യ. ഭഗവാനേ! ഈ കോകിലത്തിനെപ്പോലെ എന്റെ ശേഷിച്ച ജീവിതം ഭഗവാൻ കനിവാർന്നു നൽകുന്ന എണ്ണിയാൽ തീരാത്ത നീലക്കല്ലുകൾ വിറ്റു ജീവിക്കാൻ അനുഗ്രഹിക്കണേ! ജന്മജന്മാന്തരങ്ങളിലെങ്കിലും നീലക്കല്ലുകൾ വിറ്റു തളരുമ്പോൾ ആ നീലക്കല്ലിന്റെ പ്രഭയിൽ ഞാൻ അലിഞ്ഞില്ല്യാതാകണേ!

അനന്തകോടി നമസ്കാരം കണ്ണാ! അനന്തകോടി നമസ്കാരം!

എല്ലാം തൃക്കാൽക്കൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട്, സ്നേഹപൂർവ്വം, സാവിത്രി

അയ്യപ്പാ ...അയ്യപ്പാ... അയ്യപ്പ ശരണമേ.

എ.പി സുകുമാർ

അയ്യപ്പാ ...അയ്യപ്പാ... അയ്യപ്പ ശരണമേ.
സ്വാമി അയ്യപ്പ ശരണമേ.
മാമല കേറി വരുന്നവർ ഞങ്ങൾക്കു
നേർവഴി കാട്ടണമേ കാരുണ്യം തൂകണമേ

നോമ്പും നോറ്റിട്ടു മാലയുമിട്ടു ഞാൻ
അയ്യനെത്തേടി വന്നൂ
കല്ലുകൾ മുള്ളുകൾ കാനനവീഥികൾ
എല്ലാമേ താണ്ടിവന്നൂ
ഉള്ളിലിരുന്നരുളും നാമസങ്കീർത്തനത്താൽ
വേദനയെല്ലാം പോയ്മറഞ്ഞാലതും
അയ്യപ്പ കാരുണ്യം
ദർശന സാഫല്യം

പമ്പാ ഗണപതി ഷണ്മുഖസോദരൻ
വിഘ്നമുടച്ചുവെന്നാൽ
ഇരുമുടിയേറ്റിത്തരുന്നതെന്നഛനാം
ഗുരുസ്വാമിയാണെന്നാൽ
പൊൻപ്രഭ തൂകുന്നൊരാ
പടികളിലോരോന്നിലും
കാണിക്ക വെയ്ക്കുവാൻ എന്നുള്ളിലുള്ളതു
മെന്നിലെ ഞാൻ മാത്രം
എന്നിലെ ഞാൻ മാത്രം

നെയ്യഭിഷേകം ചെയ്തു വിളങ്ങുന്ന
ചിന്മയമാം രൂപം
കർപ്പൂരാരതി പൊൻപ്രഭ തൂകിയ
അയ്യപ്പ ദിവ്യഗേഹം
ധ്യാനസ്വരൂപത്തിലും സ്വപ്ന സുഷുപ്തിയിലും
കണ്ടു നിറയുവാൻ എല്ലാമറിയുന്ന
നിൻ കൃപ തന്നെപോരും
കാരുണ്യം തന്നെ പോരും

ഗംഗയെ ഞാനെന്തുവിളിക്കണം?.

എഴുതിയത്, മാധവ

(എ.കെ.മാധവനുണ്ണി, അഡ്വക്കേറ്റ് ഹൈക്കോർട്ട്, കലൂർ, കൊച്ചി 682017.)

email :akmu@rediffmail.com

ശ്വാസകോശങ്ങളിലും കൂഭയിലും കൊള്ളാവുന്നിടത്തോളം ശ്വാസം പൂർണ്ണമായി നിറച്ച് ആയതു മുഴുവനും ഉപയോച്ച് ഗം...ഗേ...... എന്ന് നീട്ടിപ്പാടുന്ന ഹൃദയഹാരിയായ ഗാനം. അതു കേട്ടുായ ആനന്ദത്തിന്റെ അലകളടങ്ങാൻ കുറച്ചു സമയമെടുക്കുന്നു്. ഗംഗയോട് എപ്പോഴോതുടങ്ങിയിട്ട് മങ്ങാതെ കിടക്കുന്ന ഒരു പ്രിയമു്, അത് മിക്കവാറും എല്ലാർക്കുമുല്ലൊ?. പാട്ടു കേട്ടുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ഗംഗയെക്കുറിച്ച് കൂടുതൽ ചിന്തകൾ വരുന്നു. അവ ദാഹമുണർത്തുന്നതും ഞാനറിയുന്നു.

ടീവിയിലോ സിനിമയിലോ അല്ലാതെ, ഗംഗോത്രി, യമുനോത്രി, തൃവേണീസംഗമം, ഗംഗാനദി ഒന്നും തന്നെ, ഞാനിതുവരെ നേരിട്ട് കിട്ടേയില്ല. ആലോചിച്ച് നോക്കീട്ട്, ഇനിയാകട്ടെ, ആരോഗ്യവും സാമ്പത്തികവും സാമാന്യം മെച്ചപ്പെട്ടുവന്നല്ലാതെയും, വണ്ണാന്റെ അലക്കൊഴിയുമ്പോലത്തെ എന്തെങ്കിലും സംഭവിക്കാതെയും ഞാൻ അടുത്തെങ്ങും ഹിമാലയപ്രാന്തത്ത് പോയി ഗംഗയുടെ ഒഴുക്കും ഉൽഭവസ്ഥാനവും തൃവേണീസംഗമവും കടലിനോടുചേരലും മറ്റും കാണാൻ, വായ്പ്പില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. ഏതായാലും കണ്ണിന്നുകണ്ണു മനമാകുന്ന കണ്ണെന്നാണല്ലൊ? അതുല്ലൊ? അതുവച്ച്കാണാമല്ലൊ? ഒരു ചിലവുമില്ല. ടീവിയിലും മറ്റുമായി മുൻപ് കിട്ടുള്ള ദൃശ്യങ്ങളും പോരാത്തതിന് ക പലരുടേയും വിവരണങ്ങൾ മനസ്സിൽ വരച്ചിട്ടിട്ടുള്ള ചലിക്കുന്ന ചിത്രങ്ങളും മന ക്കണ്ണാടിയിൽ ഒന്നൊന്നായി തെളിയുന്നു്. . അങ്ങനെ ഞാൻ ഗംഗാ തീരത്തെത്തി.

കരയിൽ ഉദാസീനതയോടെ നോക്കിനിന്ന എനിക്കൊരു മോഹം . ആ പ ുണ്യനദിയിലിറങ്ങണം ഉത്ഭവസ്ഥാനം മുതൽ അവസാനിക്കുന്നിടംവരെ ഒന്നു യാത്ര ചെയ്യണം. ഗംഗ പോകും വഴിയേ പോയാൽ എന്തെല്ലാമുാകും കാണാനും കേൾക്കാനും അറിയാനും അനുഭവിക്കാനും? സ്വാമി തപോവനം ഹിമഗിരിവിഹാരമെന്ന കൃതിയിൽ പറയുന്ന പല വർണ്ണനകളും മനസ്സിലുടെ ഒഴുകിനീങ്ങുന്നു ആ ഏകാന്തയോഗിയിൽ എന്റെ മനം ഒരാകാംക്ഷ പ്പൂ നിന്നതുകൊാകാം കണ്ണുകൾ

ആരോ അകത്തുനിന്നും മൃദുവായി വലിച്ചപോലെ അടഞ്ഞുപോയി. അകത്ത് ഒരു ഹിമാലയക്കുളിർ പടർന്നു. ഞാനൊരു സ്വപ്നലോകത്തായോ? ഗംഗയിലൂടെ അങ്ങോളമിങ്ങോളം യാത്ര പോകണമെന്ന് എനിക്കു തോന്നിയ മോഹം പൂവണിഞ്ഞിരിക്കുന്നോ! യാതൊരു ശ്രമവുംകൂടാതെതന്നെ? ആശ്ചര്യകരംതന്നെ!.

ഞാനിപ്പോഴെവിടെയാണ്? തണുപ്പുള്ള അന്തരീക്ഷത്തിൽ കാനനനടുവിലൂടെ ഒഴുകുന്ന നദി ഗംഗ, അതിൽ ഒരു ചെറുതോണി. ഞാനാതോണിയിലിരിപ്പാണ് അതിന്റെ ഒത്തനടുവിൽ, ഒറ്റക്ക് . തുഴകൾ ഞാനുപേക്ഷിച്ചിരിക്കയാണോ? ഏതായാലും അവ എന്റെ കൈകളിലില്ല, കാണുന്നില്ല. നദി ഗംഗ തന്നെ. പരിസരങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ വിവരണങ്ങളോടൊത്തുവരുന്നു. ഞാനിരിക്കുന്ന തോണിയെ ഗംഗ, സ്വന്തം ഇഷ്ടത്തിന്ന്, ചിലപ്പോൾ വേഗത്തിലും ചിലപ്പോൾ വളരെ പതുക്കേയും ആയി യാപനം ചെയ്യിക്കുന്നു. ഇപ്പോഴത് വളരെ വളരെ പതുക്കെയാണ് ഒഴുക്കിന്നനുസൃതമായി നീങ്ങുന്നത്, വേഗം പോയിട്ട് ഒന്നും ചെയ്യാനില്ലാത്ത ഒരുവൻ നടക്കുന്ന കണ്ടിട്ടില്ലെ? അതുപോലെ ലാഘവത്തിൽ. നദിയിലെ കുഞ്ഞോളങ്ങൾ പ്രഭാതസൂര്യന്റെ വെള്ളിവെളിച്ചത്തെ തോണിനീളും വഴിയിൽ ഒരു വെള്ളി ഫലകം വെച്ചപോലെ പളപളാമിന്നിക്കുന്നു. ആ തണുപ്പുള്ള തിളക്കം തുറന്നുവെച്ചിരിക്കുന്ന കണ്ണുകളിലൂടെ കേറി അകത്തെല്ലാം, ഉൾപുളകങ്ങളെയും ആനന്ദത്തിന്റെ അലകളേയും ഉാക്കിക്കൊിരിക്കയാണ്. കാതിനു ഇമ്പം തരുന്ന കളകൂജനങ്ങളും കേൾക്കുന്നു. കൂടാതെ ചില ചില ഗർജ്ജനങ്ങളും. അവാച്യസുന്ദരം. ! നീരൊഴുക്ക് കൂടിക്കാണണം ഞാനിരിക്കുന്ന തോണിയുടെ വേഗത ഒന്ന് കൂടിയതു പോലെ. പളപളപ്പ് മാറിയിരിക്കുന്നു. പച്ചപ്പായലുകൾ പിടിച്ച് വഴുവഴുപ്പാർന്ന പാറകളിൽ തട്ടി ഒഴിഞ്ഞുമാറി എവിടേക്കോ പെട്ടന്നങ്ങെത്താനുള്ള ഒരാവേശം ഗംഗയെ ബാധിച്ചതായി തോനുന്നു. മുമ്പോട്ടു നോക്കിയപ്പോൾ അതാ കാണാം നിരന്നുകിടക്കുന്ന ഒരു പാറക്കെട്ടുകളുടെ അവസാനം. ഗംഗ അവിടെ ഒരു പുതിയ രൂപം കൈക്കൊ് ഒരു ജലപാതമാവുകയാണ്. അടികളോളം താഴേക്ക് കുത്തനെ നുരകളുയർത്തിപ്പതിച്ച് അവിടെ നിന്നും നുരയും പതയുമായി ഒഴുക്കു തുടരാൻ. തോണിയിലവിടെയിരുന്നുതന്നെ ആ പാതത്തിന്റെ ഒരനുഭവം എന്നിൽ മിന്നിമാഞ്ഞു. ഗംഗ എന്നേയും കൊ് ജലപാതമാകുന്ന മാറ്റത്തിന്നു മുതിരുന്നതിന്നു തൊട്ടു മുമ്പത്തെ ഞൊടിയിൽ തോണിയിലിരുന്ന ഞാൻ ഉയർന്ന് പൊങ്ങി ദൂരെ മുകളിലൊരിടത്ത് എത്തീരിക്കയാണ്. ആരെങ്ങനെയാണെത്തിച്ചതെന്ന കാര്യം പിന്നെ നോക്കാം.

കാലുകൾ മടക്കി വെച്ച് ശൂന്യതയിൽ എങ്ങും തൊടാതുള്ള ആ ഇരിപ്പിൽ, അങ്ങു താഴെ, ഗംഗ ജലപാതമായിമാറുന്നതും ഞാനിരുന്ന തോണിയടക്കം അവൾ അതു വരെയുള്ള ഒഴുക്കിൽ കിട്ടിയ എല്ലാറ്റിനേയുംകൂടെക്കൂട്ടി അതിവേഗതയിൽ, താഴേക്ക് കുതിക്കുന്നതും അതീവ വ്യക്തമായികാണാം. എന്തൊരുകാഴ്ച! മനസ്സുള്ള ഏവരും മന്ത്രിക്കും "മനോഹരം" എന്ന്. മറിയുന്ന തോണി ക് അതിൽ ഞാനുണ്ടോ എന്നു നോക്കിപ്പോയി! ഇത്രയും നേരം ഞാനും ഗംഗയുടെ ഹിമാലയ ഒഴുക്കിന്റെ ഭാഗമായിരുന്നല്ലോ? കുളിരിപ്പോഴും വിടാത്തതുകൊണ്ടാണോ ഇപ്പോഴും ആ ബന്ധം വിട്ടതായി അനുഭവപ്പെടാത്തത്? അതോ ഗംഗയുമായുള്ള ബന്ധം അറ്റുപോകാത്ത തരത്തിൽ പെട്ടതാണോ? ആയിരിക്കണം അതിന്ന് ശക്തമായ ഏതോ കാരണ വും കാണും തീർച്ച. ജലപാതമായി മാറിയപ്പോൾ ഉയർന്നുപൊങ്ങിയ നുരകളിൽ മുങ്ങിനിൽക്കുന്ന അനുഭവം ഇപ്പോഴും എന്നിലുണ്ടല്ലോ?

ഏതായാലും ഇവിടെ ഇങ്ങനിരുന്നാൽ ഗംഗയുടെ ഉത്ഭവവും ഒഴുക്കും ഒഴുകുംവഴികളും അവിടങ്ങളിലെ വിശേഷക്കാഴ്ചകളും ത്രിവേണീസംഗമവും ഗംഗ ഒഴുകി ബംഗാൾ ഉൾക്കടലിൽ ചേരുന്നതും എല്ലാം നന്നായിട്ട്തന്നെ കാണാം. ഇതിനിടയിൽ ഞാനിരുന്ന് വെറുതേ ഒന്നോർത്തു. ഈ ഗംഗ എന്താണെനിക്ക് പ്രിയങ്കരിയായത്? ഈ ഗംഗ എവിടേക്കാണ് പോകുന്നത്? ശരറിക്കും എവിടെയതുടങ്ങി? ഭഗീരഥ മഹാരാജൻ എത്രയോ കഠിനതപസ്സുചെയ്ത് ഭുമിയിലെത്തിച്ചതാണത്രെ ഗംഗയെ? ഭഗീരഥ ചരിതം എത്ര ശരിയാണ്? ഗംഗയെ കൂടുതൽ അറിയണം ആ ആഗ്രഹത്തോടെ ഞാൻ ഒഴുക്കിനെതിരെ കണ്ണോടിച്ചു വീും നോക്കി.

ഹിമാലയസാനുക്കളിൽ പലയിടങ്ങളിലായി നേർത്തതും സാമാന്യം തടിച്ചതുമായ വെള്ളിരേഖകൾ പോലെ തിളങ്ങുന്ന, മഞ്ഞുരുകിയും ഉറവെടുത്തും ഒഴുകുന്ന അരുവികളും, നീരൊഴുക്കുകളുമായി തുടങ്ങി ഒന്നു ചേർന്ന് വലുതായി പുഴയായി വനമേഖലകൾ പിന്നിട്ട് സമതലങ്ങൾപൂകി സർവ്വ മാലിന്യങ്ങളേയും ഏറ്റുവാങ്ങി കടലിലെത്തി കടലിനോടുചേർന്ന് കാണാനാകാത്തവിധം ഒളിഞ്ഞുനില്ക്കയാണവൾ! ഇപ്പോഴാണ് മറ്റൊരുകാര്യം ശ്രദ്ധയിൽപെട്ടത്. ഈ യാത്രക്കിടയിൽ ഗംഗ പലപല വൃക്ഷലതാദികളുടേയും ജീവജാലങ്ങളുടേയും ശരീരങ്ങളിൽ അവരുടെ ഇഷ്ടത്തിനും ആവശ്യത്തിനുമനുസരിച്ച് കരയറിക്കുടിനിൽക്കുന്ന് പല തുള്ളികളായി അവളെ എല്ലായിടത്തും കാണാം. പൂർണ്ണമായും കടലിലൊളിക്കാൻ പറ്റില്ലല്ലേ?. അവരുടെ ആവശ്യം കഴിഞ്ഞാൽ

ഇറങ്ങി അപ്രത്യക്ഷയാകയും ചെയ്യുന്നു. അതെല്ലാംതന്നെ പ്രതിഫലമൊന്നുമില്ലാതെയും മുറുമുറുപ്പോ, വൈമസ്യമോ കൂടാതെയുമുള്ള ഒരു സേവനം. പാത്രം നോതെയും പിശുക്കില്ലാതെയും. ഇടക്കവൾ സംഹാരരുദ്രയായി താവമാടുന്നതും കാണാം.

എന്റെയും നിങ്ങളുടേയുമെല്ലാം ശരീരഭാരത്തിൽ ഏറിപങ്കും അതായത് എൺപതുശതമാനവും ജലമാണത്രെ! ഇതെവിടുന്നാ? കടലിനോടു ചേർന്ന് ഒളിഞ്ഞ ഗംഗയുല്ലൊ അവളെ സൂര്യൻ വിടുമോ? ചൂടാക്കി വിടും. മാലിന്യങ്ങളെ നീക്കി കടലിലുപേക്ഷിച്ചിട്ട് നീരാവിരൂപം പൂ് വായുവിലുയർന്ന് ആകാശത്തെത്തും, എന്നിട്ട് മേഘങ്ങളായ് ചമഞ്ഞ് വെടിക്കെട്ടുകളെ വെല്ലുന്ന ഇടി വെട്ടുകളുടെ അകമ്പടിയോടെ ഭൂമിയിലും കരയിലും കടലിലും പൈതിറങ്ങാൻ. അതാണവൾക്ക് വിധിക്കപ്പെട്ട കർമ്മം അവളത് അനുസ്യൂതം അനുഷ്ടിച്ചുവരുന്നു. അതവൾക്കിഷ്ടമാണുതാനും.

ഓ അതാണപ്പോൾ ഞാനും ഗംഗയുമായുള്ള ബന്ധം. എന്നിലെൺപത്ശതമാനവും അവളാ എന്നാലും ഭുരിപക്ഷതത്വമൊക്കെമറന്ന് ഞാൻ പറയും ഇത് ഞാനാണ് ഇതെന്റ ശരീരമാണ് ഗംഗ ഒരു നദിയാണ് എന്നൊക്കെ അതിലുമില്ലാ അവൾക്കൊരു പ രാതിയും. പർജന്യമായി ഭുമിയിൽ പതിച്ച് പിതാവിന്റെ വഴി എന്റെ സഷ്ടിക്കുകാരണവും സാക്ഷിയുമായി എന്നിലെൺപത്ശതമാനവുമായി നിറഞ്ഞുനിന്നും എനിക്കുള്ള അന്നങ്ങളെ വളർത്തിത്തന്നും ഊണിലുമുറക്കത്തിലുമെന്നുവേ എവിടെയുമെപ്പോഴും എന്നെപ്പിരിയാതെയും വിളങ്ങിയാണവളുടെനിൽപ് . അതുകൊുതന്നെയാവും നദികളിൽ ഗംഗ ഞാനാണെന്ന് ഭഗവാൻ അർജ്ജുനനോട് പറത്തഞ്ഞത് അല്ലെ? അവളെ എന്തുവിളിക്കണം? എങ്ങനെ ഞാൻ നാവെടുത്തു പേരുവിളിക്കും ?.

ഹരിഓം ഹരിഓം ഹരിഓം. ഹരിഓം.

എ.കെ.മാധവനുണ്ണി,

Guruvayur Experience

Submitted by Subramanian Vydianathan

Chinnakutty Sastrigal was a great devotee of Guruvayurappan and Srimad Bhagavatam

It was about a hundred years back.

Sastrigal was conducting a sahasra bhojanam.His youngest son Raman was about 4 years old,was playing around and crossed the path of people carrying a charak of boiling hot payasam.The boy had an abhisekam of hot payasam and there was a commotion and all thought that the boy will not survive.

Sastrigal pacified everyone and sent them on their respective roles saying that he will take care of the boy.

Sastrigal took the boy to a secluded room and did Varuna japam and we dont know what else.

The boy was miraculously saved and within half an hour he started running around as earlier.

In later life Shri V.S. Rama Ayyar was constantly taking the name of Guruvayurappan and breathed his last at a ripe old age with Guruvayurappans name in mind and lips.

Swamiye Saranam

V.V.Subramanian
C2-97,Janak Puri,New Delhi-110058
Tel: 011- 45523405
25552505
9313714631

Eswara Prarthana

Submitted by NB Nair.

ഈശ്വര പ്രാർത്ഥന

By Mahakavi Pandalam Keralavarma.

ദൈവമേ കൈതൊഴാം കേൾക്കുമാറാകണം
പാവമാമെന്നെ നീ കാക്കുമാറാകണം
എന്നുള്ളിൽ ഭക്തിയുണ്ടാകുമാറാകണം
നിന്നെ ഞാനെന്നുമേ കാണുമാറാകണം.

നേർവഴിക്കെന്നെ നീ കൊണ്ടുപോയീടണം
നേർവരും സങ്കടം ഭസ്മമാക്കീടണം
ദുഷ്ടസംസർഗ്ഗം വരാതെയാക്കീടണം
ശിഷ്ടരായുള്ളവർ തോഴരായീടണം

നല്ലകാര്യങ്ങളിൽ പ്രേമമുണ്ടാകണം
നല്ലവാക്കോതുവാൻ ത്രാണിയുണ്ടാകണം
കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടാകണം
സത്യം പറഞ്ഞീടാൻ ശക്തിയുണ്ടാകണം.

Guruvayur Ekadasi & this month's festivals in Guruvayoor

Source – wikipedia, Guruvayur Devaswom Web

Of the 24 Ekadasis in a year, the Vrishchika Ekadasi (Sukla paksha) has got special significance in Guruvayur. It falls in the Mandala season. The Ekadasi Vilakku starts a month before the Ekadasi day as offering by different persons, families and organisations. On Navami day, the Vilakku is lit with ghee as an offering by Kolady family. The Dasami Vilakku which used to be an offering of Zamorin Raja, is now conducted by Guruvayurappan Sankeerthana Trust. After the temple is open on this day for Nirmalya darshan (3.00AM), it is closed only at 9.00 am on Dwadasi Day (12th day), thus allowing continues darshan for devotees throughout Dasami and Ekadasi Days. On Dwadasi day there is a custom of offering a token amount called Dwadasi Panam in Koothambalam for the welfare of the family.

Highlights of the Guruvayur Ekadasi are the memorial honour for Gajarajan Kesavan and the Chembai Sangeetholsavam. The Karanavar or head of the elephant family places a wreath at the statue of Kesavan in front of Sreevalsam guest house and all the other elephants stand around and pay obeisance. On Ekadasi day, the Udayasthamana Pooja (dawn to dusk pooja) is conducted by the Devaswom itself . After the morning seeveli, on Ekadasi there is a grant elephant procession to the Parthasarathi temple since it is regarded as Geethopadesam Day also. On Ekadasi after night pooja the famous Ekadasi Vilakku with elephant procession takes place and provides a fitting finale to the festival.

Guruvayur Ekadasi is on Nov 28th.

CHEMBAI MUSIC FESTIVAL - Is a part of Ekadasi festival is conducted for 12 days and attracts more than 2000 Carnatic musicians. This music festival is in commemoration of Chembai Vaidyanatha Bhagawathar who was a doyen of Carnatic music and an ardent devotee of the Lord Guruvayurappan.

Earlier it was a three day festival but with the phenomenal rise in the number of participants, the period was extended with artists of all types - young, old, novices, experts, vocalists and instrumentalists; all are allowed to participate. The highlights of the Utsavam is group singing of saint Thyagaraja's “Pancharatna Krithis” on Dasami day by several leading artists.

NARAYANEEYAM DAY [13.12.2008] The day on which Narayaneeyam was completed, 28th Vrichikam, is celebrated by the Devaswom as Narayaneeyam day. Discourses and debates on Narayaneeyam written by Melpathur take place. Special functions are held at Melpathur Illapparambu also.

KUCHELADINAM [16.12.2008] The first Wednesday of the month of Dhanu (December-january) is celebrated as Kuchela Dinam. It is based on the belief that it was on this day that Kuchela, an ardent devotee of Lord Krishna offered Avil (parched rice) to him and in return attained eternal bliss and material property . Avil offering is considered auspicious on this day.

MOHAMUDHGARA-BAJAGOVINDAM OF SANKARA

DR. SAROJA RAMANUJAM, M.A., PH.D, SIROMANI IN SANSKRIT.

punarapi jananam punarapimaraNam
punarapi jananee jaTare sayanam
iha samsaarebahudhusthaare
krpayaapaare paahi muraare

Man goes through the cycle of birth and death which seems to be neverending. We are not sure whether we shall be born a human being again. The residual karma is not known to anyone and it may give us a life of animal or even insect. Should we not try to get free from this cycle of transmigration which brings only sorrow as even the jot in this life ends in sorrow when it ends and it will end as nothing is permanent in this world.

Srimadbhagavatham describes the life of a foetus in the womb of the mother in detail and reading that no one would ever wish to be born again. Jiva impelled by the poorvakarma enters the womb of the mother through the semen of the father and attains the state of foetus in one night and in five nights it becomes a bubble and in ten days time it grows into a size of a plum and becomes egg -sized later. The head is formed in one month, limbs in two months, the signs of nails, hair, bones and skin are seen in three months and the sex is determined. In four months the skin, bone, flesh, brain etc. are fully formed. In the fifth month the baby starts feeling hunger and thirst and starts moving in the sixth month. In seventh month he develops intelligence. At this time the memory of the past life comes and he feels the fear of being born and suffering in the world and starts praying to God, who has put him there. In the ninth month all indhriyas are completed and he thinks about his poorvajanma and punya- papa and does not wish to be born and even if he does, he wants to think of the Lord only so that there will not be any more cycle of birth and death and prays with folded hands.. But the saTavaayu, the wind of birth, propels him head downward in to this world when all the memory of poorva janma is wiped off.

Then Kapila describes the woes of infancy. The new born infant is exclusively at the mercy of others before he is able to move and unable to communicate his suffering due to insect bites, heat, cold sweat etc. except by crying and unless the people who care for him are skilled enough to understand him, he undergoes great suffering.

When he grows older, still he is unable to get what he wants without the help of others and due to ignorance and frustration he gets angry. This desire and anger grows along with the body. And the

same process as in the previous life continues.

So what is to be done to get rid of this suffering? Only refuge is to surrender to the lotus feet of the Lord. So Sankara says, **krpayaapaare paahi muraare,** Oh Lord the destroyer of the demon Mura, steer me towards the end of this samsara with your mercy.

raThyaakarpatavirachitha kanThaH
puNyaapiuNya vivarjitha panThaH
yogee yoga niyojitha chitthah
ramathe baalonmatthavath eva

Give up attachment and resort to the Lord, says Sankara because desire is the cause of rebirth. The one who has given up everything is described in this sloka.

r*athyaakarpatavirachitha kanThaH* , he wears only a cloth thrown away as garbage, he is ***punyaapunyavivarjitha panThaH***, interested neither in acts of merit or sin, because his mind is always engrossed in the bliss of brahman, ***yogi yoganiyojitha chiththaH***, such a man appears to the world as a child or a madman.

The realized master is not always understood by the world which often mistakes him as a madman or an idiot. But he moves on , taking the barest minimum, only what is needed to maintain his body and soul
together, from the society which fails to understand him due to ignorance.

The mind of the child is guileless and a madman does not care about the world. This is the state of a yogi. Rshabhadeva , who left his kingdom and roamed about the world like a madman and Jadabharatha who was like an imbecile to the people around and Yogiram Suratkumar in our own times are examples of such great souls.

But how to get this sort of mental attitude? It is not something that one should strive to achieve but should come naturally as the result of controlling the senses through the mind. This comes easily through devotion.

Why does the world does not understand such persons but think that they are mad or dullards? The Lord gives the answer in the Gita.

yaa niSaa sarvabhoothaanaam thasyaam jaagarthi samyamee
yasyaam jaagarthi bhoothaani saa niSaa paSyatho muneH

The one who has self –control , keeps awake. when it is night, for all beings. It is night, for him when all beings are awake.

The state of Divine knowledge and supreme Bliss is like night to the ignorant whereas it is as clear as the day to a *jnani*. On the other hand the ever changing, transient worldly happiness or sorrow does not mean anything to him and it is as though he is sleeping as far as the worldly experience of joy or sorrow is concerned. Hence the world fails to understand him.

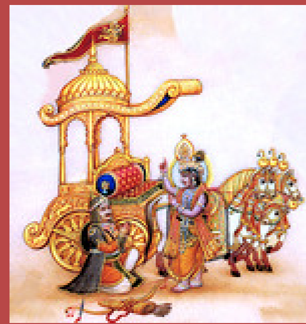

Veena Nair

|| Om Namo Narayanaya ||

Yadricchaa-laabha-santushto dwandwa-ateeto vimatsarah;

***Samah siddhaav-asiddhau cha kritwaapi na nibadhyate* || 4.22 ||**

Content with what comes to him without effort, free from the pairs of opposites and envy, even-minded in success and failure, though acting, he is not bound.

Krishna says – one who is content with what comes to him. When can a person be content with whatever he gets? When he starts out without any expectations; his days and nights are not consumed by burning desires and expected outcomes. His present is not wasted in conjuring up visions about the future. A person who starts with the expectation of making a 10 lakh profit on a business venture is acutely disappointed even miserable at having only made a profit of 5 lakhs. Such a person will be happy only if he makes at least 10 lakhs in profit, if not more. On the other hand a person content with whatever comes his way is thankful even when he meets with an accident and escapes with a fractured limb – the reasoning being that God saved his life...what more could he ask for?!

Free from pairs of opposites – joy and sorrow, success and failure, love and hatred, friendship and enemity – each one of us is plagued by either of these pairs at all times. Even with our dearest friends we have moments when we are overflowing with love. Then very next moment, he/she will say or do soemthing and we feel angry or unhappy with them. This happens with most of us in lot of our relationships; our emotions swing like the pendulum from one end to the other. Krishna says to rise above them, to witness these emotions as they happen and to know that we are not our emotions is the only way to be free of them. To know consistently that we are That and therefore everything else that happens in our lives is the only way to live our life to its fullest. Its like the cinema being played on a screen – the

screen itself remains unaffected, no matter what the drama being played out.

The only way one can live like that to consider every situation in life asIshwara-prasad. Swami Chinmayananda says that to completely diminish our ego, is the only way to be equanimous in sucess and failure.

Gata-sangasya muktasya jnaanaa-vasthita-chetasah;
***Yajnaayaa-charatah karma samagram pravileeyate* || 4.23 ||**

To one who is devoid of attachment, who is liberated, whose mind is established in knowledge, who works for the sake of sacrifice (for the sake of God), the whole action is dissolved.

A man established in wisdom is free from attachment, is liberated, is discriminating (of that which is transient and that which is unchanging). There is a story of a man whose house caught fire; the owner, his neighbors all strived hard to douse the flames, the owner was overwhelmed with grief and fell down in a swoon. Very soon one of his friends came there and said, “Everything is all right. Don’t worry; your son actually completed a deal on the house yesterday; the house is sold.” The owner immediately sat up, perplexed, but now the grief and alarm leaving his face he started to breathe more comfortably. All this time the house continued to burn and people were still trying to put out the fire. Then the owner saw his son come springting towards him, “Father, what are you doing, why are you not putting out the fire? The man who was supposed to value the house did not come yesterday, he was coming today, the deal on the house is not finalized, we are doomed...”!! Very quickly the owner resumed his lamenting. The house continued to burn....
Nothing about the house had changed during all this time..it was only the owner’sperspective tht had changed...one minute it was his, the next minute it was not, and then it was his again; when he had ownership of it, he clung to it and it defined his outlook. In this manner, we are attached to things – my house, my car, my wife, my husband,my children...the list is endless. Any danger (or perceived danger) to any of these throws us into immense mental turmoil.

The only way to be free of such attachment is to be free of *ahankaaram* – free of ego. To consider everything as a temporary thing given to us for safe-keeping, to remember that one

day everything will pass, to be like the nanny who dearly loves her wards and cares for them like a mother, but when the children grow up and move on, she moves on too, happy she has done her job, full of love and pride that her 'children' have turned out well, but never clinging to them or demanding of them – because they were never hers to begin with.

Brahmaarpanam brahmahavir brahmaagnau brahmanaa hutam;
***Brahmaiva tena gantavyam Brahmakarma samaadhinaa* || 4.24 ||**

Brahman is the oblation; Brahman is the melted butter (ghee); by Brahman is the oblation poured into the fire of Brahman; Brahman verily shall be reached by him who always sees Brahman in action

(To be continued...)

"True and sincere surrender unto the Lord is the essence of Bhakti (God-love). 'I am Thine, All is Thine. Thy will be done, my Lord' – This is the best Sharanaagathi Mantra or prayer of self-surrender. Seek His will. Do His will. Surrender to His will. You will become one with the Cosmic Will." ...Swami Sivananda.

|| Hari Om ||

**Srimad Bhagavadgita – Shri Rajneesh Geeta Darshan, Chapter IV.
Srimad Bhagavadgita – Swami Chinmayananda, Chapter IV.
For excellent resources on the Geeta, visit
http://www.gitasupersite.iitk.ac.in/
http://www.bhagavad-gita.org/
http://sanskrit.safire.com/Sanskrit.html
http://www.vaisnava.cz/clanek_en.php3?no=24

The Path of Tantra

S.N.Sastri

Submitted with permission by Balagopal

There has been a lot of ill-informed criticism of the Tantra with the result that it has been very much misunderstood.

Those who wish to know what Tantra really is, are advised to study the works of Sir John Woodroffe (also known as Arthur Avalon) on this subject.

Sri John Woodroffe was a Judge of the Calcutta High Court during the British rule in India. He made a thorough study of Tantra and came to be accepted as an authority on the subject by even traditional Indian Pandits.

Here are some points from his Introduction of the work entitled “Principles of Tantra”.

In India, philosophy and religion are mingled in a way which the West has not known since the age when philosophy was held to be Ancilla Theologiae.

We have in the Tantra the recognition of the fine principle that this doctrine and its expression in ritual are for all, whatever be their race, caste or sex.

The Hindu Shudras (so called untouchable caste) and woman are under none of the Vaidik bans in the Tantric approach to spirituality.
The Tantra calls woman ‘Shakti’. Shakti is the Goddess. To ill-treat a Shakti is a crime. On this ground the mahAnirvANa Tantra forbids sati (the self-immolation of the wife in the funeral pyre of her husband). It says:” O kuleshAnI, a wife should not be burnt with her dead husband. Every woman is Thy image. That woman who in her delusion ascends the funeral pyre of her lord shall go to hell”. (Ch.X, verses 79-80).
A woman can be a Guru, and initiation by her achieves increased benefit.

The main subjects of Tantra are mantra and sAdhana in all its forms. The kulArNava Tantra says: “For each yuga a suitable shAstra is given– in satyayuga shruti; in treta smRiti; in dvApara the purANas; in kali the Tantra.

Tantra has been said to exist in the Veda as the perfume exists in the flower. While the theoretical portion of the gAyatri tattva is contained in vedanta, the practical and ritualistic portion is in the Tantra. If it be argued that the Tantra is of recent origin because it provides for the worship of shakti, then the same would apply to the purANas, mahAbhArata, and even the vedas and upanishads. In the veda there is the sarasvati sUkta, in the yajurveda the lakShmi sUkta and in the Rigveda the devi sUkta.

MAdhavAcharya, the commentator on the vedas, has, in dealing with the Patanjali darshana quoted passages from the Tantra shAstra with reference to the ten forms of samskAras prescribed therein. The bala and atibala mantras mentioned in rAmAyaNa, bAlakANDa, are tantrik and the mode of acquiring them is given in the Tantra shAstra.

Just like the vedas, the Tantras have no author, but have emanated from the mouths of shiva and His consort pArvatI. Those which came from shiva are known as ‘Agama’ and those that came from pArvati are known as ‘nigama’.

The worship performed in temples is mainly Tantrik. shruti is of two kinds— Vaidik and Tantrik.

Special news –
Now "Neytthiri is available at Guruvaayoor Devaswam Book Stall.

ശ്രീ നാരായണീയ സ്തോത്രം

മേൽപ്പത്തൂർ നാരായണ ഭട്ടതിരി

നെയ്ത്തിരി

ബാലേന്ദു (Phone: 080 28530048 , e-mail kavibalendu@gmail.com)

17 : ധ്രുവൻ (മഞ്ജരി)

1

ഉത്താനപാദനെന്നുണ്ടായൊരു നൃപൻ
ഉത്തമനാം മനു തന്റെ പുത്രൻ.
കാട്ടിയിരുന്നു സുരുചിയാം പത്നിയോ-
ടൊട്ടേറെയാമുഖ്യമെന്തുകൊണ്ടോ!
മറ്റൊരു പത്നി സുനീതിയിൽ പ്രീതിയ-
ണ്ടൊട്ടുമേ കാട്ടിയിരുന്നുമില്ല.
ആയമ്മയന്യാഗതിയായവിടുത്തെ
ആവുംപോൽ സേവിച്ചു വാണിരുന്നു.

2

ഉത്തമനെന്ന സുരുചിതൻ പുത്രനെ-
യച്ഛന്റെയങ്കത്തിൽക്കണ്ടൊരുനാൾ
ത്യക്തസുനീതിതൻ പുത്രൻ ധ്രുവനേറ്റ-
മാസ്ഥയോടെത്തിയിട്ടൊന്നിരിക്കാൻ
ഭാവിക്കെയേറ്റം കയർത്തു സുരുചിയും;
ത്വദ്വിമുഖന്മാർക്കസൂയയേറും.

3

താവകപ്രേരണ കൊണ്ടു മദിച്ചൊരു
നാരിതൻ ഭർത്സനവും പിതാവിൻ
പത്നീപ്രിയത്താലിയന്നോരനാസ്ഥയും
നന്നേയസഹ്യമായ് തോന്നി ബാലൻ
തന്നമ്മ തന്നുടെ ചാരത്തണഞ്ഞപ്പോൾ
ഒന്നുതാൻ ചൊന്നാളുപദേശമായ്;
തൻ കർമ്മമുക്തിമാർഗ്ഗം മർത്ത്യനീശ്വരൻ
തൻ കഴൽ ധ്യാനമതൊന്നു മാത്രം.

4

അഞ്ചുവയസ്സായ പിഞ്ചുകുഞ്ഞെങ്കിലും
അഞ്ചാതെ നിൻ പാദധ്യാനബോധം
നെഞ്ചിലുറപ്പിച്ചു സഞ്ചരിച്ചീടവേ
കഞ്ജഭവോത്ഭവൻ നാരദൻ താൻ
മന്ത്രവും മാർഗ്ഗവും ചൊല്ലീ തപസ്സിന-
നന്തരം ചെന്നാൻ മധുവനാന്തേ.

5

പത്തനം വിട്ടു കുമാരൻ ഗമിക്കയാൽ
ചിത്തം കലങ്ങിയ താതനപ്പോൾ
അത്തലൊഴിച്ചുപോയ് നാരദമാമുനി;
പുത്രൻ വനത്തിൽ ക്രമപ്രവൃദ്ധം
ഘോരതപസ്യയൊരഞ്ചുമാസം ഭവ-

ച്ചാരുചരണം നിനച്ചു ചെയ്താൻ.

6

അവ്വണ്ണമത്തപകാർക്കശ്യമേറവേ
ദുർവ്വാരമാം ശക്തിയാൽ ദിഗന്തം
ശ്വാസനിരുദ്ധമായ്; ദേവകളർത്ഥിക്കേ
ആശ്വാസമേകുവാനായുടനേ
താവകരൂപമാം ചിദ്രസപാനത്തിൽ
കേവലം ലീനനാം ബാലകന്റെ
മുന്നിലായ് വൈനതേയാരൂഢഭാവത്തിൽ
ചെന്നൂ ഭവാൻ കൃപാവൈഭവത്താൽ.

7

താവകദർശനാഹ്ലാദത്തിനോളത്തി-
ലാവോളം നീന്തിയും നേത്രങ്ങളാൽ
ത്വദ്രൂപമാകുമമൃതിന്റെ ധാരയിൽ
പാരം മുഴുകിയും നിന്ന കുഞ്ഞിൻ
ഭാവമറിഞ്ഞക്കപോലത്തിൽ ശംഖിനാൽ
കേവലമങ്ങൊന്നു തൊട്ടു മെല്ലെ.

8

സ്പർശനമാത്രേണ തത്ത്വാവബോധത്തെ
ആർജ്ജിച്ചു ബാലകൻ നിഷ്കളങ്കൻ.
ചിത്തമാലിന്യമകന്നു വാചാലനായ്
കീർത്തിച്ചു നന്നായ് ഭവച്ചരിത്രം.
ഭാവമറിഞ്ഞങ്ങരുളി ചെയ്തു 'നീ ധ്രുവ,
സർവ്വസുഖേന ഭരിച്ചു പിന്നെ
സർവ്വോത്തരം പദം, ജന്മമരണാദി-
യാവൃത്തി തീണ്ടാത്തിടത്തു ചേരും'.

9

അങ്ങു മറഞ്ഞോരനന്തരം ബാലകൻ
തിങ്ങിന മോദേന തൽപ്പുരത്തിൽ
ചെന്നുടൻ താതനും തൽപ്രജയ്ക്കാകെയും
സന്തോഷമേകിക്കഴിച്ചു കാലം.
താതൻ വനത്തിന്നു പോയോരനന്തരം
മോദേന രാജ്യവും വാണു നീണാൾ;
താവകാനുഗ്രഹാലെല്ലാ സുഖങ്ങളും
ആവോളമൊട്ടുനാളാസ്വദിച്ചാൻ.

10

ഉത്തമനെയൊരു യക്ഷൻ വധിക്കയാൽ
യുദ്ധമായ് യക്ഷകുലവുമായി
നിർത്തി പിന്നീടു മനുവിൻ വചസ്സിനാൽ;
പ്രീത്യാ കുബേരനാശീർവദിച്ചാൻ.
അത്യന്തശുദ്ധൻ ധ്രുവൻ താനചഞ്ചല-
ഭക്തി ഭവാങ്കലതൊന്നേ വാങ്ങി.

11

കാലമായപ്പോളവിടുത്തെപ്പാർഷദർ
ആനയിച്ചോരു വിമാനമേറി.
മാതാവുമൊത്തു ധ്രുവൻ നിജസ്ഥാനത്തിൽ
മോദമോടിന്നും വിരാജിക്കുന്നു.
ഈവിധം തൻ ഭക്തരക്ഷാനിരതനാം
ദേവ, മദ്രോഗങ്ങളാം നീക്കേണമേ.

നാരായണീയം മൂലം

17 : ധ്രുവൻ

017:001
ഉത്താനപാദനൃപതേർമനുനന്ദനസ്യ
ജായാ ബഭൂവ സുരുചിർനിതരാമഭീഷ്ടാ
അന്യാ സുനീതിരിതി ഭർത്തുരനാദൃതാ സാ
ത്വാമേവ നിത്യമഗതിഃ ശരണം ഗതാ//ഭൂത്
017:002
അങ്കേ പിതുഃ സുരുചിപുത്രകമുത്തമം തം
ദൃഷ്ട്വാ ധ്രുവഃ കില
സുനീതിസുതോ//ധിരോക്ഷ്യൻ
ആചിക്ഷിപേ കില ശിശുഃ സുതരാം
സുരുച്യാ
ദുസ്സന്ത്യജാ ഖലു ഭവദ്വിമുഖൈരസൂയാ
017:003
ത്വന്മോഹിതേ പിതരി പശ്യതി ദാരവശ്യേ
ദൂരം ദുരുക്തിനിഹതഃ സ ഗതോ
നിജാംബാം
സാ//പി സ്വകർമ്മഗതിസന്തരണായ പുംസാം
ത്വത്പാദമേവ ശരണം ശിശവേ ശശംസ
017:004
ആകർണ്യ സോ//പി ഭവദർച്ചനനിശ്ചിതാത്മാ
മാനീ നിരേത്യ നഗരാത്കില പഞ്ചവർഷഃ
സംദൃഷ്ടനാരദനിവേദിതമന്ത്രമാർഗ്ഗ-
സ്ത്വാമാരരാധ തപസാ മധുകാനനാന്തേ
017:005
താതേ വിഷണ്ണഹൃദയേ നഗരീം ഗതേന
ശ്രീനാരദേന പരിസാന്ത്വിതചിത്തവൃത്തൗ
ബാലസ്ത്വദർപ്പിതമനാഃ ക്രമവർദ്ധിതേന
നിന്യേ കഠോരതപസാ കില പഞ്ചമാസാൻ
017:006
താവത്തപോബലനിരുച്ഛ്വസിതേ ദിഗന്തേ
ദേവാർത്ഥിതസ്ത്വമുദയത് കരുണാർദ്രചേതാഃ
ത്വദ്രൂപചിദ്രസനിലീനമതേഃ പുരസ്താ-
ദാവിർബഭൂവിഥ വിഭോ ഗരുഡാധിരൂഢഃ
017:007
ത്വദ്ദർശനപ്രമദഭാരതരംഗിതം തം
ദൃശ്യാം നിമഗ്നമിവ രൂപരസായനേ തേ
തുഷ്ടൂഷമാണമവഗമ്യ കപോലദേശേ
സംസ്പൃഷ്ടവാനസി ദരേണ തഥാ//ദരേണ
017:008
താവദ്വിബോധവിമലം പ്രണുവന്തമേന-
മാഭാഷഥാസ്ത്വമവഗമ്യ തദീയഭാവം
രാജ്യം ചിരം സമനുഭൂയ ഭജസ്വ ഭൂയഃ
സർവോത്തരം ധ്രുവ പദം വിനിവൃത്തിഹീനം
017:009
ഇത്യൂചിഷി ത്വയി ഗതേ നൃപനന്ദനോ//സൗ-
ആനന്ദിതാഖിലജനോ നഗരീമുപേതഃ
രേമേ ചിരം ഭവദനുഗ്രഹപൂർണ്ണകാമ-
സ്താതേ ഗതേ ച വനമാദൃതരാജ്യഭാരഃ
017:010
യക്ഷേണ ദേവ നിഹതേ പുനരുത്തമേ//സ്മിൻ
യക്ഷൈഃ സ യുദ്ധനിരതോ വിരതോ മനൂക്ത്യാ
ശാന്ത്യാ പ്രസന്നഹൃദയാദ്ധനദാദുപേതാത്
ത്വദ്ഭക്തിമേവ സുദൃഢാമവൃണോന്മഹാത്മാ
017:011
അന്തേ ഭവത്പുരുഷനീതവിമാനയാതോ
മാത്രാ സമം ധ്രുവപദേ മുദിതോ//യമാസ്തേ
ഏവം സ്വഭൃത്യജനപാലനലോലധീസ്ത്വം
വാതാലയാധിപ നിരുന്ധി മമാമയൗഘാൻ

About the author: Shri Balendu (Chandrasekhar K. Nair)
VAISHNAVI #49, Vivekanada Street,
Udayanagar, Dooravaninagar (PO), Bangalore - 560 016
Phone - 080 28530048, 41260122, 28533785, 09448367896

GURUSMARANA

Udayabhanu Panickar

(This is part four of the paper presented by Udayabhanu Panickar at California KHNA convention on July 11, 2009) copyright © Udayabhanu Panickar

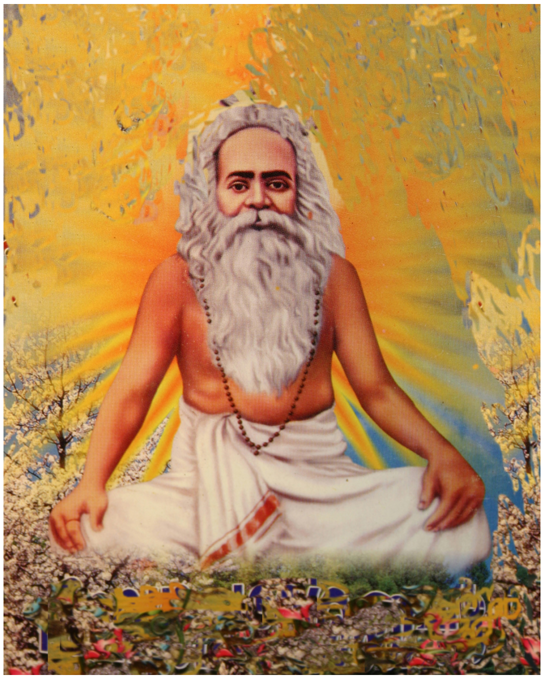

Shree Chattampi Swamikal, even though a pure Advaithin, has even criticized some writings of ShankarAchAryar in which, ShankarAchAryar tried to justify the division of the human society on the basis of chAturvarNyam. This was done through His most important writing, VedADhikAraniroopaNam. Through the same book, He also established that every one has the privilege of learning and practicing vedaH, quoting extensively from the upanishads. He also clearly established that every person who has the inclination to learn vedaH has the authority to learn it, remember chAthur varNyam is not based on birth but based on the innate disposition and vocation.

A discussion on the origin of languages is very much in progress among the linguists of today. Some opinion is that Samskritham was brought by Aryans during there invasion from Europe (also vedaH). However the Aryan invasion theory itself has been proved wrong now. Some experts are of the opinion that Samskritham derived from old Tamil or the old Dravidian language. Shree Chattampi Swamikal had very strongly expressed the same opinion about one hundred years back through His book 'AdibhAsha'. In His opinion the name "samskritham" itself suggests that it was refined from another language and that language is Tamil (or the old Dravidian) language. Also, He very logically explains how the non-existing difference seems to be in existence.

Chattampi Swamikal and Shree Naarayana Gurudevan were contemporaries and had been inspiration to each other. Even though some people try to categories Chattampi swAmikal as The Guru and Shree Naarayana Gurudevan as His disciple; their relations can not be categorized as a Guru-Shisya relation. They were good friends, classmates and they traveled a lot together and most probably have learned from each other. Chattambi Swamikal was two years senior in age and Gurudevan respected Him very much for that, but that can not be a reason to categorize their relation as a Guru-Shisya relation in the true sense of our Spirituality. Generally, every enlightened person has a Guru. However, occasionally we get enlightened persons who never go through the Guru-Shishya relationship and Gurudevan and Chattampi Swamikal, both were among those rear breed of Spiritual Masters.

Even though Shree Narayana Gurudevan and Chattampi Swamikal were very close and did a lot for uniting the followers of our Spirituality, their successors did not. Instead they tried to establish who is or was greater amongst those two and kept them on as adversaries instead of comrades and a lot of people took advantage of this and are still doing so. This kind of feuds along with the complex based on caste within our community is the main cause of our disunity, not only in Keralam, but every where.

Instead of feuding, we should be learning from them. To judge who is superior, we have to be better than them. Remember they are all superior to us, and we are in no way qualified to judge them. Our duty is to follow them, not to judge them. If we don't, our disunity will continue and we will always remain the victims of others who take advantage of our disunity. So let us learn the words of those Two, and other Great Spiritual Masters of ours and have unity amongst us.

Through His book, prAacheena Keralam (പ്രാചീനകേരളം), Chattampi Swamikal clearly established that

Keralam was not handed out to anyone by anyone, but it belongs to the whole population of Keralam.

Just like Shree Narayana Gurudevan, Shree Chattampi Swamikal was also very much against religious conversion, and Chattampi Swamikal, even vehemently opposed it. He even took the evangelists head on. His book, Kristhumatha NiroopaNam in two parts, (1) kristhumatha sAram and (2) kristhumatha cHeAdanam is a clear proof of His opposition against religious conversion. Through this book, He has openly challenged christianity, with biblical proofs and established that christianity is not what they project it to be, so not worth converting to.

Shree Chattampi Swamikal was not just a Spiritual Master but was an expert on many fronts. He was an exponent of almost every section of music. He was also a great cook and a great advocate of ahimsa and family values. He had very emphatically advised people on various subjects' especially Family life and the role of male, female, parents and children in the society and vegetarianism.

Here are few of them: Our thought should precede every action of ours. Avoid boastful thoughts about your physical achievements and material accumulations. Contemplate over the Ultimate Reality of existence. That alone will give meaning to life. The whole universe is the manifestation of the Absolute One. The apparent differences between objects are only an illusion. An understanding of this truth will lead to liberation. Light a lamp; set a bowl of fragrant flowers before it; fix the image of the goddess in your mind; gently and tunefully chant the thousand names of Devi Lalitha (Lalitha SahsranAmam). No wish of yours will remain unfulfilled.

Equality and Caste System: Discrimination between human beings; It is high time that we tossed those imagined differences between man and man into the Arabian Sea.

Knowledge: Knowledge is as essential for human existence as food. Nobody should be denied access to knowledge.

Last but very important, **Women and Family:** Supremacy of woman over man is an unquestionable fact. Enslavement of woman is a manifestation of male arrogance. It is against all canons of justice and ethics. It is criminal and immoral.

Woman cannot be faltered by any power in the world. She is the symbol of the creative force and the presiding deity of the universe.

Co-operation between man and woman is the core which sustains a prosperous family and prosperous families are very essential for a prosperous world. The cooperation of Purushan and Prakrithi (brahMan and mAya) are very essential for the creation, sustention and recreation of this universe and so is the cooperation between man and woman. Without that cooperation the destruction of the family is certain. That is why men and women are equated with brahMan and Prakrithi and each have their own responsibilities. When both discharge their respective responsibilities and work together prosperity is certain to occur.

All should remember that their primary obligation is to the wonder full creature, The Mother. The next is The Father, who gives every help to that Mother to bring up the family. Third is the home which gives protection and shelter for all and you were born into. Mother is the representation of the Jadamba and Father the representation of Parameshwaran, thus home becomes a holy shrine.

BHAGAVAN SHRI SATHYA SAI BABA'S DISCOURSES

A respectful compilation from the series of postings **by Dr. BGY Sastry**

(drbgysastry@yahoo.com)

7 - Put into practice?

One day, an old lady came to Ramakrishna Paramahamsa with her 10 year old grandson. She prostrated before him and said: "Master! I have come to seek your advice. This boy is my grandson. He lost his father and mother when he was just a child of five. I have been taking care of him. He is very fond of sweets. He eats so much that his health is deteriorating day by day. The doctors have advised him not to eat sweets but this fellow does not pay any heed to their advice. However, he has great respect and admiration for you. So I have come to request you to stop the boy from eating sweets. I am sure, you alone can do this". Ramakrishna said: "Mother, don't worry, come with your grandson after a month. In the meanwhile I shall think of a plan to convince the boy that one's health is very important, more important even than wealth". The old woman thanked him and took leave of him.

She came with her grandson exactly after a month. Both of them paid their salutations to the master. Ramakrishna made the boy sit beside him and said: "My dear boy! Remember, one's real wealth is health. Unless you take proper care of your health, you will not be able to grow into a strong and healthy young man. You will not be able to do anything great in life if you are weak. When something that we eat does not suit our constitution, we should give up eating that item. From tomorrow you should not eat sweets. After some time you may eat moderately. You are a nice boy and will listen to me, will you not?" The boy nodded his head and promised that he would not eat sweets.

The old woman sent the boy on some errand just to have confidential talk with the master. "Master! May I ask you a question?" said the old woman. "Certainly mother", replied Ramakrishna. "Master! This advice which you have given today to my grandson, you could have given last month itself. Why did you ask me to come again after a month? I don't understand". Ramakrishna replied with an understanding smile: "Mother! I myself eat lot of sweets. How can I advise the boy to do something that I am not doing myself? One has no right to preach anything to others before practicing it himself. So I asked for some time. This one month I did not eat sweets. So I have earned the right to advise your grandson.." The old woman marveled at the righteous conduct of Ramakrishna. She fell at his feet and took leave of him.

We should never advise anyone about anything which we ourselves have not put into practice.

8 - Remember, He is Omnipresent!

Thiruppandar was a great devotee of lord Shiva. Once he happened to visit a famous pilgrim center dedicated to his favorite Lord. After the darshan of Siva, he felt that he was too exhausted and weak to walk further and therefore rested for the night in the temple itself.

Early in the morning, the priest entered the temple with a potful of water to perform abhishek to the Lingam. To his utter consternation, he found an aged man sleeping right in front of the shrine with legs stretched towards the sanctum sanctorum. He got wild at the sight and, in indignation, he sprinkled some water on the face of the old man. But, there was no sign of any movement. So, he bent down and tried to lift the old man's legs. Immediately the old man opened his eyes and said in an appealing tone, "My dear Son! Why are you pulling my legs?" The priest shouted "Oh! For your age, is it not shameful on your part to indulge in such a sacrilegious act of stretching your legs towards God?" The old man said calmly, "My dear son, I feel a cramp in my legs and cannot get up. Will you place my two feet in a direction you like, where God is not? I shall certainly get up after a while." The priest did not want to waste time in arguing with the man. So, he held the two feet of the man, lifted them up and placed them in the opposite direction. Suddenly, there sprang out a lingam from underneath the feet! The priest tried to place the old man's feet in another position, but there again sprang up another lingam! In a minute, the place was full of lingams! The priest fell at the feet of the old man and said "Oh revered one! You must be a realised soul. Pardon me for my insulting words and actions." The old man got up and said "My dear son, have you not read in the scriptures that God is omnipresent? Can you limit God to a place and to an image or a picture or in a frame? Of course we have temples with idols and pictures of worship; but they only help devotees to direct their faith and devotion to God as embodiments of the various Divine shaktis in this vast boundless universe. The Supreme Creator, the Almighty God is only one, and remember, HE is Omnipresent."

REQUEST –

Please do a special prayer to Guruvayoorappan for our respected group elder and author Dr. BGY Sastryji to recover fast from illness.

May Guruvayoorappan bless him with Ayurarogyasoukhyam!!

Om Namo Narayanaya:

വ്രതശുദ്ധിയുമായി ഗുരുവായൂർ ഏകാദശി

Sunil

ഗുരുവായൂർ ഏകാദശി എല്ലാ വർഷവും വൃശ്ചികമാസത്തിലെ ശുക്ലപക്ഷത്തിലാണ് നടക്കുന്നത്. ഭഗവാൻ ശ്രീകൃഷ്ണൻ കുരുക്ഷേത്രത്തിൽ വെച്ച് അർജ്ജുനന് ഗീതോപദേശം നൽകിയത് വൃശ്ചികമാസത്തിലെ ഏകാദശി ദിവസമാണെന്ന് വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നു. മേൽപ്പത്തൂരിനും, ആദി ശങ്കരനും, വില്വമങ്ഗലം സ്വാമിയാർക്കും വിശ്വ ദർശനം നൽകിയതും ഈ ദിനത്തിലാണെന്ന് വിശ്വാസമുണ്ട്.

ഗീതാ ദിനം കൂടിയായ ഈ ദിവസം വ്രതമെടുത്തു പതിനായിരങ്ങൽ ക്ഷേത്ര സന്നിധിയിലെത്തും.. ഭഗവാൻ ഗീതോപദേശം നൽകിയതും, ഗുരുവും വായുവും കൂടി ഗുരുവായൂരപ്പന്റെ പ്രതിഷ്ഠ നടത്തിയതും ഈ എകാദശി ദിനതിലാണ്.

ക്ഷേത്രത്തിലെത്തുന്ന എല്ലാ ഭക്തന്മാർക്കും നോമ്പു വട്ടമായ ഗോതബ് ചോറും രസകാളനം പുഴുക്കും ഗോതബ് പായസവും നൽകും. വൈകീട്ടു പാർഥസാരദി ക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്നും രഥം എഴുന്നള്ളിച്ചു ഗുരുവായുർ ക്ഷേത്രം വലം വെച്ചു വണങ്ങും.

ഏകാദശി ദിവസം ഗുരുവായൂർ നടയിൽ വെച്ച് നൃത്തത്തിലും സംഗീതത്തിലും അരങ്ങേറ്റം നടത്തുന്നത് ശുഭകരമായി വിശ്വസിക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ ഇതിനായി നല്ല തിരക്കുണ്ടാവാറുണ്ട്. ഗുരുവായൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽ എല്ലാ വർഷവും ഏകാദശിയോടനുബന്ധിച്ച് ചെമ്പൈ സ്മാരക സംഗീതോത്സവം നടത്തുന്നു. ദക്ഷിണേന്ത്യയിലെ പ്രമുഖ കലാകാരന്മാർ ഇതിനായി ഗുരുവായൂരിൽ എത്തിച്ചേരുന്നു.

ശ്രീകൃഷ്ണ ഭഗവാൻ

പി. രാഘവൻ, പല്ലാവൂർ

Submitted by Anil Kumar

വസുദേവസുതം ദേവം
കംസ ചാണൂര മർദ്ദനം
കൃഷ്ണം വന്ദേ ജഗൽഗുരും

വസുദേവരുടെ മകനും, ദേവനും, കംസനെയും ചാണൂരനെയും മർദ്ദിച്ചവനും, ദേവകീദേവിയെ വളരെയധികം സന്താഷിപ്പിച്ചവനും, ലോകനാഥനുമായ ശ്രീകൃഷ്ണ ഭഗവാനെ ഞാൻ വന്ദിക്കുന്നു.

ദുഷ്ടന്മാരിൽ നിന്ന് പല ഉപദ്രവങ്ങൾ ഉാകുകയും സജ്ജനങ്ങൾക്ക് ഇരിക്കപ്പൊറുതിയും ഇല്ലാതെ വരുമ്പോൾ ദുഷ്ടന്മാരെ ശിക്ഷിച്ച് സജ്ജനങ്ങളെ പരിപാലിക്കാനും ആണല്ലോ മിക്ക അവതാരങ്ങളും ഉായിട്ടുള്ളത്.ദശാവതാരങ്ങൾ അങ്ങിനെയാണല്ലോ ഉായത്.ഇതിൽ പൂർണ്ണാവതാരമാണ് ശ്രീകൃഷ്ണൻ. ശ്രീകൃഷ്ണലീലകളെപ്പറ്റി എല്ലാവർക്കും അറിയാം.ഈ കഥകൾ ഇമ്പമുള്ളതും രസാവഹവുമാണ്.അദ്ദേഹം നൽകിയ ഉപദേശങ്ങൾ എന്നും നമുക്ക് മാർഗ്ഗദർശനം നൽകുന്നു.തന്റെ ഉപദേശങ്ങളിലൂടെയും പ്രവർത്തന മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയും നമുക്ക് ഒരു വഴി കാട്ടിയാണ് ശ്രീകൃഷ്ണ ഭഗവാൻ.അക്കാരണത്താൽ ഇന്നും മനുഷ്യ ഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥാനം പിടിച്ച് നിത്യ സത്യമായി ഇന്നും നില നിൽക്കുന്നു.മഹാഭാരതമാകുന്ന ഇതിഹാസത്തിൽ മുഴങ്ങിയും നിറഞ്ഞും നില്ക്കുന്ന ഒരു അവതാര പുരുഷനാണ് ശ്രീകൃഷ്ണൻ.ഒരു ദാർശനികനും, മന:ശാസ്ത്രജ്ഞനും, അദ്ധ്യാത്മ നേതാവും, തത്വചിന്തകനും, ഉപദേഷ്ടാവും, കാര്യദർശിയും, പരിശ്രമശീലനും, ദുഷ്ടരെ നിഗ്രഹിക്കുന്നവനും, സജ്ജനങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നവനും, ധൈര്യശാലിയും, സ്നേഹസമ്പന്നനും, മാതൃകാപുരുഷനും ആയിരുന്നു ശ്രീകൃഷ്ണ ഭഗവാൻ.

ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ പുഞ്ചിരിയിൽ അലിയാത്ത ഒരുവനും ഉായിരുന്നില്ല.മനുഷ്യനിൽ കിരുന്ന ദുർവാസനകളെയും, ദോഷങ്ങളെയും എടുത്തുകാട്ടി ഉപദേശിക്കുകയും, അത് അനുസരിക്കാത്തവർക്ക് ഉാവുന്ന ഭവിഷ്യത്തുകളെയും അദ്ദേഹം ഉപദേശിക്കുകയും കാണിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു.ഭഗവൽ ഗീതയിൽ അത് പ്രകടമാക്കുകയും ചെയ്തു.ഗീതയിൽ നിന്ന് പല ഉപദേശങ്ങളും നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നു.കർമ്മം ചെയ്യുവാനും കർമ്മ ഫലത്തെ ആശ്രയിക്കാതെ ജീവിക്കുവാനും അവ എങ്ങനെ പ്രായോഗികമാക്കാം എന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു.ഉപദേശിക്കുക മാത്രമല്ല സ്വയം അനുഷ്ഠിച്ച് കാണിച്ചു തരുകയും ചെയ്തിട്ടു്.ദുഷ്ട നിഗ്രഹത്തിനാണല്ലോ ജനനം തന്നെ.അതുവഴി ശിഷ്ട പരിപാലനം, ധർമ്മ രക്ഷ സ്ഥാപനം ഇവ പരിപാലിച്ചു.പാണ്ഡവരുടെ പ്രധാന മിത്രമായിരുന്നു.അവരെ പല അപകടങ്ങളിൽ നിന്നും രക്ഷിച്ചു.പ്രത്യേകിച്ച് പാഞ്ചാലിയെ.എന്തെങ്കിലും കഷ്ടതകൾ തന്നാലെ ഭഗവാനെ വിളിക്കൂ എന്ന് കുന്തീദേവി മരണം വരെയും പറഞ്ഞിരുന്നു.കൗരവരുടെ വാക്കു കേട്ട് പാണ്ഡവരെ ഉപദ്രവിച്ച ദുർവ്വാസാവിൽ നിന്നും അവരെ രക്ഷിച്ചു.ദുർവ്വാസാവിനെ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.ശ്രീകൃഷ്ണ ഭഗവാന്റെ ചരിത്രം തന്നെയാണ് ഭാഗവതത്തിലും മുഴങ്ങികേൾക്കുന്നത്.ഇനിയും അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വിവരിക്കാൻ്.

ബാല്യകാല ലീലകൾ, മുരളീഗാനം, ചെറുപ്പത്തിൽ പാൽ, തൈർ മോഷണം, ധീരസാഹസികമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ, ഇടയബാലന്മാരുമായുള്ള ചങ്ങാതിത്തം, പശുപാലനം, ദയാഭാവം, തന്നോട് നേരിടുന്നവരോടുള്ള ധൈര്യം, സ്ഥൈര്യം, ഗോപസ്ത്രീകളോടുള്ള സ്നേഹവായ്പ്, മഹർഷി ശ്രേഷ്ഠന്മാരോടുള്ള മഹുമാനം, സ്നേഹവായ്പ് എന്നിവ ശ്രീകൃഷ്ണന്റെ പ്രത്യേകതകളാണ്.പാർത്ഥസാരഥി എന്ന പേരിൽ എഴുത്തച്ഛന്റെ വിവരണം എല്ലാവർക്കും അറിയാമല്ലോ.

" നിരന്ന പീലികൾ നിരക്കവെ കുത്തി എന്നു തുടങ്ങി ....മതിവർണ്ണൻ തന്നെ തെളിഞ്ഞു കു ഞാൻ ''

ഈ വിവരണം മാത്രം മതി ശ്രീകൃഷ്ണനെക്കുറിച്ച് സാധാരണക്കാർക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ.തന്മയത്വത്തോടെ എത്ര ഹൃദയസ്പർശിയായിട്ടാണ എഴുത്തച്ഛൻ അത് വർണ്ണിച്ചിരിക്കുന്നത്.തീർന്നില്ല.ഇനിയും പലതും ഋ്.മഹർഷിമാർ ആദരിക്കുകയും, ബഹുമാനിക്കുകയും, പ്രജകളെ സ്നേഹിക്കുകയും, ദുഷ്ടന്മാർ ഭയപ്പെടുകയും, ഗോപികമാരുടെ ഭക്തി നിർഭരതക്കും പാത്രീഭൂതനായ ഒരു മഹാനാണ് ശ്രീകൃഷ്ണൻ.കൗരവർക്ക് എതിരായി പാണ്ഡവരെ സഹായിച്ച് ന്യായവാദങ്ങളുമായി ചെന്ന് അസംതൃപ്തിയ്ക്ക് പാത്രീഭൂതനായ ഒരു മഹാനാണ് ശ്രീകൃഷ്ണൻ.അന്നും രാഷ്ട്രീയം നില നിന്നിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാം.കൗരവ സൈന്യത്തെ ക് ഭ്രമിച്ച് തനിക്ക് നേരിടേി വന്ന ഗുരുഭൂതർ, പിതൃതുല്യർ, സഹോദരന്മാർ, മാതുലർ എന്നിവരെ കപ്പോൾ ഇവരോട് നേരിട്ട് യുദ്ധം ചെയ്ത് രാജ്യം വേണ്ടെന്ന് നിശ്ചയിച്ച് യുദ്ധക്കളത്തിൽ മോഹാലാസ്യത്തോടെ വീണ അർജ്ജുനനെ തത്വോപദേശം നൽകി തന്നെ നേരിടുന്നവർ എത്ര വേപ്പെട്ടവരായാലും ശത്രുക്കളായിതന്നെ കരുതണം എന്ന ശ്രീകൃഷ്ണ ഭഗവാന്റെ ഉപദേശം, പ ല വിശദീകരണം, തത്വോപദേശം എന്നിവ കൊ് അർജ്ജുനനെ കർമ്മധീരനാക്കിയ ആ പാടവം ആരെയാണ് ചി ന്തിപ്പിക്കാത്തത്.ആ ഉപദേശമാണല്ലോ നാം ഇന്നും ആദരിക്കുന്ന ഭഗവൽ ഗീത.

ഭയം, ശത്രുക്കൾ എന്നിവ കാരണം ഇരിക്കപ്പൊറുതിയില്ലാതായപ്പോൾ അവരെ എതിരിട്ട് പ്രജകളെ സംരക്ഷിച്ച നേതാവാണ് ശ്രീകൃഷ്ണൻ.ദുഷ്ടന്മാരെ വഹിച്ച് പാപഭാരം തീർക്കാൻ കഴിയാത്ത ഭൂമീദേവി കഷ്ടപ്പെട്ടപ്പോൾ പ്രജകൾ, ദേവന്മാർ ഇവർ ഈശ്വരന്മാരിൽ പരമോന്നതനായ വിഷ്ണുവിന്റെ അവതാരം എടുത്ത ശ്രീകൃഷ്ണനെത്തന്നെ ആശ്രയിച്ചു.അങ്ങനെ ദുഷ്ടനായ കംസനിൽ നിന്ന് ജനങ്ങളേയും ഭൂമീദേവിയെയും രക്ഷിക്കാൻ ദേവകളുടെ അപേക്ഷ പ്രകാരം അമ്മാവനായ കംസനെ കൊല്ലാൻ കൃഷ്ണനായി അവതാരം എടുക്കേി വന്നു.

ഉള്ളൂരിന്റെ ''അന്നും ഇന്നും'' എന്ന കവിതയിൽ നിന്ന് ചില വരികൾ നോക്കൂ.

"കൽത്തുറുങ്കിനകത്തമ്മ
കണിക ദിനം മുതൽ
കാട്ടാളനെയ്ത കണയാൽ
കാൽത്താർവി ദിനം വരെ
കണ്ണൻ കപടഗോപാലൻ
കൈവല്യാംബുഘനാഘനം
ചെയ്തകാര്യം സകലവും
ജഗന്മോഹന മോഹനം
പാഞ്ചാലിക്കു ഞൊടിക്കുള്ളിൽ
പട്ടുചേലകൾ നെയ്തതും
സുധാമാവിന്റെ പത്നിക്കു
തുംഗസൗധങ്ങൾ തീർത്തതും
താനു ചീരയിലയാൽ
ദാന്തനുൾ തൃപ്തി പൂതും
വിദുരന്റെ ഗൃഹത്തിങ്കൽ
വിരുന്നിനു ഗമിച്ചതും
ആയുധം കൈയിലേന്താതെ
അടർക്കള മണഞ്ഞതും
ചമ്മട്ടിപൂു തങ്കത്തേർ
ചങ്ങാതിക്കു തെളിച്ചതും
അത്തേർ തടത്തിൽ നിന്നും കൊ–
തി മഞ്ജുള രീതിയിൽ
അഖിലോപനിഷൽ സാര–
"മന്ന" രന്നുൾ ചെയ്തതും
........."ഇങ്ങിനെ പോകുന്നു ആ വരികൾ.

ഈശ്വരൻ എന്ന ഉദാത്തമായ സങ്കല്പത്തിൽ വിശ്വാസ്യത വളരാനും ഈ സുദിനത്തിൽ അതായത് അഷ്ടമി രോഹിണി നാളിൽ ശ്രീകൃഷ്ണ ചിന്തകൾ ഉായി നമ്മളെ നന്മയിലേക്ക് നയിക്കാനും ഈശ്വരൻ കടാക്ഷിക്കട്ടെ !

അദ്ധ്യാത്മിക ചിന്തയ്ക്ക് ധാരാളം സാധ്യതയുള്ള മനുഷ്യ രാശിയുടെ നന്മ മാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഈ ഭാരതത്തിൽ അല്ല കേരളത്തിൽ മനുഷ്യ മനസ്സുകളിൽ അചഞ്ചലമായ ശ്രീകൃഷ്ണ ഭക്തി വളരാൻ ദൈവത്തോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.ഓരോ ഭക്തരിലും ശ്രീകൃഷ്ണ ചിന്ത ഉാവാൻ സാക്ഷാൽ ഈശ്വരൻ അനുഗ്രഹിക്കട്ടെ !

NARAYANA NARAYANA NARAYANA

Bhava In Bhakti

Swami Sivananda Maharaj
Submitted by Balagopal

In Bhakti Yoga, there are five kinds of Bhava (mental attitudes) viz., Santa Bhava, Madhurya Bhava, Vatsalya Bhava, Dasya Bhava and Sakhya Bhava. Madhurya Bhava is also known as Kanta Bhava, Sakhya Bhava comes under the category of Madhurya Bhava. Select any Bhava that suits your temperament and develop Bhakti to a maximum degree.

Sannyasi Bhaktas have Santa Bhava. A Bhakta of Santa Bhava type is not emotional. He does not exhibit much emotions. He cannot dance and weep and yet his heart is full of intense devotion. Sri Aurobindo Maharaj prefers this type and considers dancing and weeping as a kind of weakness.

In Madhurya Bhava, the Bhaktas entertain the idea of the lover and the beloved. He regards himself as the wife of Rama or Krishna. The Mohammedan sufis also entertain this kind of mental attitude. In Brindavan, Mathura and Nadiad, you will find a large number of Bhaktas with Madhurya Bhava. They dress themselves like ladies and behave and speak exactly like ladies also. They dance a lot till they get Murchha Avastha (swoon) and fall down in great exhaustion.

In Sakhi Bhava, the devotee thinks that he is the Sakhi (fellowmate) of Sita or Radha.

In Vatsalya Bhava, the devotee takes Lord Krishna as his son, a boy of ten years. The attractive features of this Bhava is that the devotee gets rid of all fears as he is the father of Krishna and destroys all kinds of selfish motives as he cannot expect anything from his small son. The followers of Vallabhacharya entertain Vatsalya Bhava.

In Dasya Bhava, the devotee thinks that he is the servant and Lord Krishna or Rama is his master. Sri Hanuman had this Bhava. In Ayodhya the vast majority of persons have this Bhava. They have their names as Ram Das, Sitaram Das, etc.

In Sakhya Bhava, the devotee takes Lord Krishna as his friend. This Bhava demands purity, boldness, understanding and courage. Ordinary people will find it difficult to have this Bhava. But when Bhakti develops and matures, the Bhava comes by itself. Arjuna had this Bhava. There is equality in this Bhava between the worshipper and the worshipped. Sakhya Bhava is a mild type of Vedantic meditation. It will culminate in identity. Then the devotee says: “Gopaloham-I am Gopala.”

ഓണം ഒരു ദേശീയോത്സവം

പി. രാഘവൻ, പല്ലാവൂർ

Submitted by Anil Kumar

അടുത്തകാലം വരെ ഓണം ദേശീയോത്സവം ആയിരുന്നില്ല.എന്നാൽ ഇന്ന് ഓണം ദേശീയോത്സവമായി കൊാടുന്നു.മഹാബലിയുടെ വരവിനെ ആസ്പദമാക്കിയാണല്ലോ ഓണം ആഘോഷിക്കുന്നത്.കുടിൽ തൊട്ട് കൊട്ടാരം വരെ ഒന്നുപോലെ ആഘോഷിക്കുന്ന ഒരു ഉത്സവമാണ് ഓണം.

ദുർഘടം പിടിച്ച കർക്കിടകത്തിലെ കാർമേഘം കൊ് ഇരു ഭൂമിയും പശ്ചാത്തലവും.ആ ഇരു വേഷം അഴിച്ചു വച്ച് ചിരിച്ചു കൊിരിക്കുന്ന ഭൂമി.സസ്യ ശ്യാമളമായ പ്രകൃതി ഭംഗി നിറഞ്ഞ സന്ദർഭത്തിലാണ് ചിങ്ങമാസത്തിന്റെ വരവ്.ആിലൊരിക്കലുള്ള മഹാബലിയുടെ വരവും.പൂക്കളുടെ വർണ്ണ സമൃദ്ധി ജീവിതത്തിന്റെ വർണ്ണ സമൃദ്ധി കൂടിയാണ്.കൊയ്തു കഴിഞ്ഞ വയലുകൾ, കർഷക ഹൃദയങ്ങളിൽ ഉാവുന്ന ആഹ്ലാദം, പാണന്റെ ഓണപ്പാട്ടുകൾ, ഓണവില്ലിൻ തായമ്പക, നരിയും പുലിയും കളി, ഓണത്തല്ല്, ഓണപ്പാട്ടുകൾ, ഓണക്കളി എന്നിവ ഒരു കാലത്ത് വളരെ കേമമായി നടന്നിരുന്നു.എന്നാൽ ഇന്നോ ? ഇതെല്ലാം ഇല്ലാതായി.ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഓർമ്മയെ പുതുക്കിക്കൊ് ചിലതൊക്കെ ഉ്.പ്രകൃതിയുടെ വികൃതി, മഴ അധികമായി നാശനഷ്ടങ്ങൾ, കൊയ്യാൻ സമയമാകാതെയുള്ള അവസ്ഥ.നെല്ലിപൂക്കൾ വിരിഞ്ഞ, തുമ്പയും, മുക്കൂറ്റിയും, അരിപൂവും തിരഞ്ഞ് വയലുകളിലൂടെ നീങ്ങുന്ന കുട്ടികളുടെ സംഘങ്ങൾ.ഓർമ്മയുടെ ഓണത്തിന് എന്തൊരു മാസ്മരികത.എന്നാൽ ഇതും ഇന്ന് കുറവായിരിക്കുന്നു.ഓരോ വീട്ടുകാരും വീടിനടുത്തു നിന്ന് കിട്ടുന്ന പൂക്കൾ കൊ് സംതൃപ്തരാകുന്നു.

പൂവിടലും മാവേലി വെയ്ക്കലും പൂജയും മുടങ്ങിയിട്ടില്ല.ആർഭാടം ഒന്ന് കുറഞ്ഞു എന്നു മാത്രം.പ് കുടിയാന്മാർ ജന്മിമാർക്ക് കാഴ്ച സമർപ്പിക്കും.അന്ന് അവർക്ക് വീട്ടിൽ ഉാക്കിയ വിഭവ സമൃദ്ധമായ ഊണ് നല്കും.ഓണപ്പുടവയും നല്കുന്നു.കുടിയാണ്മ വ്യവസ്ഥതന്നെ ഇല്ലാതായി.മുമ്പത്തെപ്പോലെ കൂട്ടം ചേർന്നുള്ള ആഹ്ലാദത്തിമിർപ്പ് ഇല്ലെങ്കിലും ആഹ്ലാദം ഇന്നും നിലനിൽക്കുന്നു.എല്ലാവരും അവരവർക്ക് കഴിയുന്ന തരത്തിൽ സദ്യ ഒരുക്കുന്നു.അത്തം മുതൽ പൂവിട്ടു തുടങ്ങുന്നു. ആലസ്യത്തിന്റെയും അതൃപ്തിയുടേയും കരിനിഴൽ നീങ്ങി സന്താഷപ്രദമായ ഒരവസ്ഥ സംജാതമാകുന്നു.കാണം വിറ്റും ഓണം എന്ന പഴഞ്ചൊല്ല് പ്രാവർത്തികമാകുന്നു.ഓണം ഒരു പ്രതീക്ഷയാണ്.എക്കാലത്തേയും പ്രതീക്ഷ.മഹാബലി മന്നനെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊുള്ള ഇരിപ്പ്.എല്ലാവരും ആസുന്ദര പ്രതീക്ഷക്ക് ചുറ്റും നൃത്തം ചെയ്യുന്നു.മുമ്പ് കൊയ്ത്തെല്ലാംകഴിഞ്ഞ് കറ്റക്കളത്തിൽ പാട്ടും ബഹളവുമാണ്.ഇന്ന് ഇതിനൊക്കെ മാറ്റം വന്നു.കുട്ടികൾ ആർത്തുവിളിച്ച് ആഹ്ലാദം വെളിപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.എന്നാൽ ഇന്നോ ? അതിനൊക്കെ അല്പം മാറ്റം വന്നു.ഇല്ലാതില്ല എന്നു പറയാനും വയ്യ.

മഞ്ഞിൽ ഉഷസ്നാനം കഴിഞ്ഞ് വെളുത്ത പൂചൂടി സൂര്യ പ്പുടവയുടുത്ത് വെളുത്തു ചിരിച്ചുകൊ് നിൽക്കുന്ന കേരളാംബ. സന്തോഷം തിരതല്ലി ആർത്തു വിളിക്കുന്ന കുട്ടികളും മനുഷ്യ ഹൃദയങ്ങളും.അതിനനുസരിച്ച് പ്രകൃതി ഒരുക്കിയ സൗന്ദര്യവും.എന്തു രസമായിരുന്നെന്നോ?വർണ്ണപ്പകിട്ടു നിറഞ്ഞ പുതുപുത്തൻ വസ്ത്രങ്ങളുമായി എല്ലാവരും പ്രത്യേകിച്ച് കുട്ടികൾ. അന്ന് പൂവിളികളും വില്ലുപാട്ടും ഒരിടത്ത്, ആർപ്പുവിളികളും കൂക്കി വിളികളും വേറൊരിടത്ത്.അന്തഃപ്പുരം നിറയെ കുരവകളും കൂട്ടവിളികളും.കൈകൊട്ടിപ്പാട്ടിനൊത്ത് കൈവളക്കിലുക്കങ്ങൾ.വിശിഷ്ട ഭോജനം.അതെ അന്ന് കേരളത്തറവാടുകളിൽ പൊന്നോണമാണ്.ആധിയും വ്യാധിയും കുറച്ചു ദിവസത്തേക്കെങ്കിലും മറക്കുന്നു.

ഇന്ന് എല്ലാ ജില്ലകളിലും ഓണം ആഘോഷിക്കുന്നു.അത് ദേശീയമായി എന്നു മാത്രം.ജില്ലകളുടെ കേന്ദ്രങ്ങളിൽ

ഒരിടത്ത് ഒത്തു ചേരുന്നു.പല തരം കളികൾ, ഓണത്തല്ല്, നരിയും പുലിയും, ഓണപ്പാട്ട്, ഓണക്കളി, ഓട്ടൻ തുള്ളൽ, തുമ്പിവിറയൽ എന്നിവയുായിരിക്കും.താളമേളങ്ങളോടെ, വാദ്യഘോഷങ്ങളോടെ ഗംഭീരമായ ഘോഷയാത്ര.സന്തുഷ്ടരായി ഏക മനസ്സോടെ ഉന്മേഷത്തോടെ, ഉത്സാഹത്തോടെ, ആർപ്പുവിളികളോടെ, താള ലയത്തോടെ ഘോഷയാത്ര നീങ്ങുന്നതു കാണാൻ എന്തൊരു ഭംഗി, എന്തൊരു രസം, എന്തൊരു ആഹ്ലാദം.

ഒരു പദ്യത്തോടെ ഈ ലേഖനം ചുരുക്കട്ടെ !ജി. ശങ്കരക്കറുപ്പിന്റേതാണ്.

നെല്ലിൻ തോളിലെ കൈവെച്ചു നിന്നു
നെല്ലിൻ പൂവൊക്കെ കണ്ണു തുറന്നു
ചിന്നും വെണ്മുകിൽ കേസരം പോലെ
മിന്നും ചിങ്ങത്തെ കാണുവാൻ മേലേ
പൊന്നിൻ കുത്തു വിളക്കുമായി വന്നു
മുന്നിൽ മുക്കുറ്റി ചാരെ നിരന്നു
പൂവിൽ മുങ്ങിയ പൊന്നോണം നാളെ
പൂർണ്ണാമോദമെതിരേൽക്കാൻനീളെ
ചെമ്പോൽത്താമര പൊൻകുട നീർത്തി
ആമ്പൽ പ്പൊയ്കകൾ താലമുയർത്തി
തുമ്പപ്പൂ വാരിവാരിയെറിഞ്ഞു
തുമ്പം തൻ നിഴൽ പോലുമൊഴിഞ്ഞു
തെച്ചി മന്ദാരം ചേമന്തി പാറും
പിച്ചീയീവകപ്പൂവുകൾ തോറും
നൃത്തം ചെയ്യുന്നു കേരള നാടിൻ
ചിത്തം ചന്ദനത്തെന്നലിൽ കൂടി
വാനിലേവ മസൂയ വളർത്തി
വാഴ്ക മാവേലി മംഗള മൂർത്തി

എല്ലാവർക്കും സുഭിക്ഷമായ, ആനന്ദസന്ദായകമായ, ശ്രേയസ്കരമായ, ക്ഷേമ ഐശ്വര്യത്തോടെയുള്ള ഓണനാളുകൾ ഉാവട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

പള്ളിക്കെട്ട് ശബരിമലയ്ക്ക് ...

സമ്പാദനം / ക്രോഡീകരണം: വള്ളുവനാടൻ (Valluvanadan)

ശരണഗീതികളുടെ ദിവ്യമന്ത്രവും മുഴക്കി, മനസ്സിൽ ധർമശാസ്താവിനെ മാത്രം പ്രതിഷ്ഠിച്ച്, ശിരസ്സിൽ പാപഭാരങ്ങളുടെ ഇരുമുടിക്കെട്ടേന്തി കരിമല കയറാനെത്തുന്ന അയ്യപ്പന്മാരേയും മാളികപ്പുറങ്ങളേയും കാത്തിരിയ്ക്കുന്ന പുണ്യ ദേവസ്ഥാനങ്ങളിലൂടെ...

വൃശ്ചിക വ്രതം എന്ന മണ്ഡല വ്രതം

സനാതന ധർമ്മത്തിന്റെ ആചരണമാണ് വൃശ്ചിക വ്രതം. വൃശ്ചികം ഒന്നു മുതൽ 41 വരെയുള്ള മണ്ഡല കാലത്താണ് ഇതാചരിയ്ക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് ഇത് മണ്ഡലവ്രതമെന്നും അറിയപ്പെടുന്നു. ശബരിമല തീർത്ഥാടനത്തിനുള്ള വ്രതാനുഷ്ഠാനങ്ങളാണ് വൃശ്ചിക മണ്ഡല വ്രതമായി പുകൾപെറ്റത്. ജ്ഞാനികൾക്ക് മാത്രം സാദ്ധ്യമായ സമഭാവനയും സമത്വഭാവനയും ജീവിതത്തിൽ പകർത്താനുള്ള യത്നമാണ് വൃശ്ചിക വ്രതക്കാലത്ത് നടത്തുന്നത്.

സർവ ചരാചരങ്ങളിലും ഈശ്വരനെ ദർശിയ്ക്കുന്ന ഭാരതീയമായ സംസ്കാരം ഉൾക്കൊള്ളാനും അതിനുള്ള ആചാരങ്ങൾ അനുവർത്തിയ്ക്കാനും ഉണ്ടാക്കിയ ശാസ്ത്രീയമായ ഒരു അനുഷ്ഠാനമാണിത്.

പുരുഷാർത്ഥങ്ങൾ നേടാനും ശ്രേയസ്സും പ്രേയസ്സും കൈവരിയ്ക്കാനും മണ്ഡല വ്രതാനുഷ്ഠാനത്തിലൂടെ കഴിയും. ബ്രാഹ്മമുഹൂർത്തത്തിൽ എഴുന്നേറ്റ് ശരീരശുദ്ധി വരുത്തി ക്ഷേത്രദർശനം നടത്തുന്നു. ആഹാരത്തിന് നിയന്ത്രണം വരുത്തുന്നു. ഈശ്വരീയമായ ജീവിതവൃത്തികളാണ് പാലിയ്ക്കേണ്ടത്.

ഇന്ദ്രിയ ഗോചരമല്ലാത്ത സംസ്കാരം ഉൾക്കൊള്ളാനായി മനസ്സിലാക്കാനായി പ്രതീകങ്ങളെ ആശ്രയിയ്ക്കുക പതിവുണ്ട്. അതുകൊണ്ടാണ് വിഗ്രഹാരാധനയും വസ്ത്രധാരണത്തിലുള്ള മാറ്റവും മാലാധരണവുമെല്ലാം.

അനന്തതയുടെ നിറമാണ് നീല. ഒരർത്ഥത്തിൽ ഈശ്വരന്റെ നിറവും. അതുകൊണ്ടാണ് ശബരിമല വ്രതാനുഷ്ഠാന കാലത്ത് നീല വസ്ത്രം ധരിയ്ക്കുന്നത്.
സകല വസ്തുക്കളിലും ഈശ്വരനെ ദർശിയ്ക്കുന്നതു കൊണ്ട് ഭക്തനും ഈശ്വരനും ഒന്നായി മാറുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരു തീർത്ഥാടകൻ മറ്റൊരു തീർത്ഥാടകനെ അയ്യപ്പനെന്നും സ്വാമിയെന്നും വിളിയ്ക്കുന്നത്.

ഇനി ശരണം വിളിയുടെ നാളുകൾ

ശബരിമലയിൽ തങ്ക സൂര്യോദയം! അന്നാണ് വൃശ്ചികം പിറക്കുന്നത്. അതോടെ 41 ദിവസത്തെ വ്രതകാലം- മണ്ഡലകാലം- തുടങ്ങുകയായി. വ്രതശുദ്ധിയോടെ ശബരിമല സന്നിധാനത്തിലെത്താൻ കോടിക്കണക്കിന് ഭക്തർ തയ്യാറെടുക്കുകയായി. കേരളം ഇന്ത്യയിലെ ഭക്തകോടികളുടെ പുണ്യ പാപച്ചുമടുകളുടെ അത്താണിയാവുന്ന കാലം. ഇനി കേരളമെങ്ങും അലയടിയ്ക്കുന്നത് ശരണമന്ത്രം മാത്രം
വൃശ്ചികം ഒന്നുമുതൽ ധനു 11 വരെയുള്ള 41 ദിവസങ്ങളാണ് മണ്ഡലകാലം. സൂര്യൻ തുലാം രാശി വിട്ട് ഒരു മാസത്തേയ്ക്കു വൃശ്ചികം രാശിയിൽ നിലയുറപ്പിയ്ക്കുന്നു.

ശരണഗീതികളുടെ ദിവ്യമന്ത്രവും മുഴക്കി, മനസ്സിൽ ധർമ്മശസ്താവിനെ മാത്രം പ്രതിഷ്ഠിച്ച്, ശിരസ്സിൽ പാപഭാരങ്ങളുടെ ഇരുമുടിക്കെട്ടേന്തി കരിമല കയറാനെത്തുന്ന അയ്യപ്പന്മാരെയും മാളികപ്പുറങ്ങളെയും കാത്തിരിയ്ക്കുകയാണ് ശബരിമല. ശബരിമലയിലേയ്ക്ക് ഭക്തജന പ്രവാഹം തുടങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. തിങ്കളാഴ്ചത്തെ ഹർത്താലിൽ നിന്ന് അയ്യപ്പന്മാരെ ഒഴിവാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വൃശ്ചിക പിറവി നാളിൽ ശബരിമല ധർമശാസ്താക്ഷേത്രത്തിൽ വിശേഷാൽ അഷ്ടാഭിഷേകവും അഷ്ടദ്രവ്യഗണപതി ഹോമവും നടക്കും.

എരുമേലിയിലേയ്ക്ക് ഭക്തജനങ്ങൾ എത്തിത്തുടങ്ങി. പേട്ട കൊച്ചമ്പലത്തിലും അഷ്ടാഭിഷേകവും ഗണപതി ഹോമവും നടക്കും. അയ്യപ്പഭക്തരെ വരവേൽക്കാൻ ഇടത്താവളങ്ങളായ വൈക്കം, ഏറ്റുമാനൂർ, കടപ്പാട്ടൂർ, എരുമേലി ക്ഷേത്രങ്ങളൊക്കെ ഒരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു.

കേരളത്തിലുടനീളം അയ്യപ്പക്ഷേത്രങ്ങളിൽ മണ്ഡലകാലം വിശേഷാൽ പരിപാടികളോടെ ആചരിയ്ക്കുന്നു. മറ്റു പല ക്ഷേത്രങ്ങളിലും മണ്ഡലച്ചിറപ്പ് ഭക്ത്യാദരപൂർവം കൊണ്ടാടുന്നു

എരുമേലി പേട്ട തുള്ളൽ

എരുമേലിയിലെ തീർത്ഥാടകർ സന്ദർശിയ്ക്കുന്ന മൂന്ന് പവിത്ര സ്ഥാനങ്ങളുണ്ട് - ധർമ്മശാസ്താ ക്ഷേത്രങ്ങളായ കൊച്ചമ്പലവും വലിയമ്പലവും വാവരുടെ പള്ളിയും. എരുമേലിയിലെ അനുഷ്ഠാന നൃത്തമാണ് പേട്ട തുള്ളൽ. പുരാണപരമായ വീക്ഷണത്തിൽ, ഭയങ്കരിയായ മഹിഷിയെ അയ്യപ്പൻ വധിച്ചതറിഞ്ഞ് ജനങ്ങൾ നടത്തിയ ആനന്ദനൃത്തത്തിന്റെ പുനരാവിഷ്കാരമാണ് പേട്ട തുള്ളൽ. എരുമേലി എന്ന പേര് 'എരുമകൊല്ലി' എന്ന് ലോപിച്ചുണ്ടായതാണെന്ന് ഒരു അഭിപ്രായമുണ്ട്.

അയ്യപ്പൻ പാട്ടുകളിലെ കഥകൾ പ്രകാരം ഉദയനൻ എന്ന കൊള്ളക്കാരനായ നാടുവാഴിൽ നിന്ന് ശബരിമല ക്ഷേത്രം മോചിപ്പിയ്ക്കാൻ അയ്യപ്പന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ നടത്തിയ ധാർമ്മിക യുദ്ധത്തിന് യോദ്ധാക്കൾക്ക് നൽകിയ ആദ്ധ്യാത്മിക പരിശീലനത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് പേട്ട തുള്ളൽ.യോദ്ധാക്കൾ എല്ലാവരും കറുപ്പോ നീലയോ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിച്ച്, മുഖത്ത് ചായങ്ങൾ തേച്ച്, 'അയ്യപ്പതിന്തകത്തോം, സ്വാമിതിന്തകത്തോം,' എന്ന് ഉറക്കെ വിളിച്ചുകൊണ്ട് ആനന്ദനൃത്തം ചെയ്യുന്നു.പാരമ്പര്യം അനുസരിച്ച് ഒരു സംഘത്തിന്റെ പേട്ടതുള്ളലിന് ഒരുക്കച്ചുമതല രണ്ടാം പ്രാവശ്യം തീർത്ഥാടനം നടത്തുവന്നവർക്കാണ്.

രണ്ടാം തവണ പോകുന്ന ആൾ 'രണ്ടാം കന്നി' എന്നും 3ാം തവണക്കാരൻ 'മുതൽപ്പേർ' എന്നും 4ാം പ്രാവശ്യം പോകുന്ന ആൾ 'ഭരിപ്പു' എന്നും അറിയപ്പെടുന്നു.5ാം തവണ മുതൽ തീർത്ഥാടകൻ 'പഴമ' എന്ന സ്ഥാനം നേടുന്നു. ഇവരെ ഗുരുസ്വാമി എന്നും പറയാറുണ്ട്. പേട്ടതുള്ളൽ സമയത്ത് കന്നി അയ്യപ്പൻ ഒരു അമ്പ് ധരിയ്ക്കുന്ന ചടങ്ങ് ഉണ്ട്.

പേട്ടതുള്ളൽ തുടങ്ങുന്നതിനുമുമ്പ് തീർത്ഥാടകർ എരുമേലി അങ്ങാടിയിൽ പോയി ഈ അനുഷ്ഠാന നൃത്തത്തോട് അനുബന്ധിച്ച് ആവശ്യമായ ചെറിയ അമ്പുകളും ധാന്യങ്ങളും പച്ചക്കറികളും വാങ്ങുന്നു. ഓരോ സംഘത്തിന്റെയും ഈ വക സാധനങ്ങളെല്ലാം ഒരു കമ്പളിപ്പുതപ്പിൽ കെട്ടിയ ശേഷം നീണ്ട വടിയിൽ തൂക്കിയിട്ട് രണ്ട് പേർ അതിന്റെ രണ്ടറ്റവും തോളിൽ താങ്ങി സംഘത്തോടൊപ്പം നീങ്ങുന്നു. മുഖത്തും ശരീരത്തിലും വർണ്ണങ്ങൾ തേച്ച് തീർത്ഥാടകർ കൊച്ചമ്പലത്തിലേയ്ക്ക് ആദ്യം പോകുന്നു. പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ശേഷം അവിടെ നിന്നാണ് പേട്ട തുള്ളൽ തുടങ്ങുന്നത്. വാദ്യസംഗീതത്തോടൊപ്പം 'അയ്യപ്പ തിന്തകത്തോം, സ്വാമിതിന്തകത്തോം' എന്ന മന്ത്രോച്ചാരണത്തോടു കൂടി, നൃത്തം വച്ച് നീങ്ങുന്നു. പലരും പച്ചിലക്കൊമ്പുകൾ പിടിച്ചിരിയ്ക്കും.

മതസൗഹാർദത്തിന്റെ വാവരുപള്ളി

നൃത്തം വച്ച് നീങ്ങുന്ന തീർത്ഥാടകർ ആദ്യം വാവരു പള്ളിയിൽ പ്രവേശിച്ച് പ്രദക്ഷിണം വച്ച് കാണിയ്ക്കയിട്ട് മുസ്ലിം പുരോഹിതനിൽ നിന്ന് ഭസ്മം പ്രസാദമായി വാങ്ങുന്നു. പള്ളിയിൽ നിന്ന് പുറത്തു വരുന്ന തീർത്ഥാടകർ ഏതാണ്ട് ഒരു കിലോമീറ്റർ അകലെ നദീതീരത്തുള്ള വലിയമ്പലത്തിലേയ്ക്ക് നൃത്തം വച്ച് നീങ്ങുന്നു.

വലിയമ്പലത്തിലെത്തുന്ന തീർത്ഥാടകർ കൈയ്യിലുള്ള മരച്ചില്ലകൾ അമ്പലത്തിന്റെ മേൽക്കൂരയിലേയ്ക്ക് എറിയും.
അമ്പലത്തിൽ കയറി തൊഴുത് വലം വച്ച് അമ്പലത്തിന്റെമുന്നിൽ കർപ്പൂരം കത്തിച്ച് പേട്ട തുള്ളൽ അവസാനിപ്പിയ്ക്കുന്നു.

2 പ്രധാന സംഘങ്ങളായ അമ്പലപ്പുഴക്കാരുടെയും ആലങ്ങാട്ട്കാരുടെയും പേട്ടതുള്ളൽ പാരമ്പര്യം അനുസരിച്ച് നടക്കുന്നത് ധനു 27നാണ്. ഉദയനന് എതിരായുള്ള യുദ്ധത്തിൽ, അമ്പലപ്പുഴയിൽ നിന്നും കൊടുങ്ങല്ലൂരിന് അടുത്തുള്ള ആലങ്ങാട്ടിൽനിന്നും ഉണ്ടായിരുന്ന അയ്യപ്പന്റെ യോദ്ധാക്കളെ അനുസ്മരിപ്പിയ്ക്കുന്നതാണ് പേട്ടതുള്ളൽ.

അമ്പലപ്പുഴ സംഘത്തിന്റെ പേട്ടതുള്ളൽ നടക്കുന്നത് ഉച്ചയ്ക്ക് മുമ്പാണ്. നെറ്റിപ്പട്ടം കെട്ടിയ ആനകളും വാദ്യങ്ങളുമായി അവർ കൊച്ചമ്പലത്തിന്റെ മുമ്പാകെ സമ്മേളിയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ കൊച്ചമ്പലത്തിനു മുകളിൽ കൃഷ്ണപ്പരുന്ത് പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട് വട്ടം ചുറ്റുന്നത് കണ്ടതിനുശേഷം മാത്രമേ അവരുടെ പേട്ട തുള്ളൽ തുടങ്ങൂ. എല്ലാ വർഷവും അമ്പലപ്പുഴ സംഘം എല്ലാ സന്നാഹങ്ങളോടും കൂടി കൊച്ചമ്പലത്തിന്റെ മുമ്പാകെ കാത്തു നിൽക്കുകയും അമ്പലത്തിന്റെ മുകളിൽ കൃഷ്ണപ്പരുന്ത് എത്തി വട്ടം ചുറ്റയതിനുശേഷം മാത്രം പേട്ട തുള്ളൽ ആരംഭിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ഉച്ചയ്ക്കു ശേഷമാണ് ആലങ്ങാട്ടുകാരുടെ പേട്ട തുള്ളൽ. അപ്പോൾ പകൽ വെളിച്ചത്തിൽ നക്ഷത്രം തെളിയും.

കല്ലും മുള്ളും കാലുക്കു മെത്ത !

തീർത്ഥാടനത്തിന്റെ ആദ്യ ഘട്ടമായ മണ്ഡലക്കാലത്ത് (വൃശ്ചികം 1 മുതൽ ധനു 11 വരെ) വനപാതയിലൂടെ പോകുന്ന തീർത്ഥാടകർ കുറവാണ്. മകരം 1 മുതൽ തുടങ്ങുന്ന മകരവിളക്കു കാലത്ത് ലക്ഷക്കണക്കിനു ജനങ്ങൾ ഈ പാതയിലൂടെ തീ

ർത്ഥാടനം നടത്തുന്നു. എരുമേലി കഴിഞ്ഞ് ഇരുമ്പുന്നിക്കരയിൽ നിന്ന് തീർത്ഥാടകർ കാട്ടിലേയ്ക്ക് കടക്കുന്നു.

ശ്രീ അയ്യപ്പന്റെ പൂങ്കാവനമെന്നറിയപ്പെടുന്ന പുണ്യഭൂമിയിലൂടെ നഗ്നപാദരായാണ് തീർത്ഥാടനം. വനത്തിനുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ച് 2 മൈലോളം നടന്നു കഴിയുമ്പോൾ അരശുമുടിക്കോട്ട എന്ന സ്ഥലത്തെത്തുന്നു. അയ്യപ്പനും സൈന്യങ്ങളും വിശ്രമിച്ച സ്ഥലമാണ് ഇതെന്നാണ് വിശ്വാസം. വനപാലകരായ ദേവന്മാരെയാണ് ഇവിടെ ആരാധിയ്ക്കുന്നത്.

ഇടത്താവളമായി കാളകെട്ടി

എരുമേലിയിൽ നിന്ന് 11കിലോമീറ്ററോളം നടന്നു കഴിയുമ്പോൾ പ്രധാന തീർത്ഥാടന കേന്ദ്രമായ കാളകെട്ടിയിൽ എത്തുന്നു. അവിടേയ്ക്കുള്ള യാത്രയിൽ രണ്ടു കയറ്റങ്ങളുണ്ട്. മഹിഷിയുടെ വധത്തിനുശേഷം അയ്യപ്പൻ നടത്തിയ വിജയനൃത്തം കാണാൻ വന്ന ശിവൻ വാഹനമായ കാളയെ ആഞ്ഞിലി മരത്തിൽ കെട്ടിയതിനാലാണ് ഇവിടം കാളകെട്ടി എന്നറിയപ്പെടുന്നത് എന്നാണ് വിശ്വാസം.

അഴുതയിൽ പ്രാണന് പുണ്യാഹം

കാളകെട്ടിയിൽ നിന്ന് രണ്ടര കിലോമീറ്റർ അകലെ അഴുത. അഴുതയുടെ തീരത്ത് ഒരു ചെറിയ ക്ഷേത്രസമുച്ചയമുണ്ട്. തീർത്ഥാടകർ ഇവിടെ നടത്തുന്ന ആഴി പൂജ പ്രധാനമാണ്. തീർത്ഥാടനത്തിന്റെ ഭാഗമാണ് അഴുതാ നദിയിലെ പുണ്യസ്നാനം. നദിയിൽ മുങ്ങി കല്ലെടുത്ത് കല്ലിടും കുന്നിൽ ഇടുന്നത് തീർത്ഥാടനത്തിലെ അനുഷ്ഠാനമാണ്. സ്നാനത്തിനുശേഷം നദി കുറുകെ കടന്ന് തീർത്ഥാടകർ അക്കരെ കയറുന്നു. പിന്നെ മൂന്നു കിലോമീറ്ററോളം നടന്നാൽ അഴുതമേട് എന്നറിയപ്പെടുന്ന മല. ഇത് ശബരിമല തീർത്ഥയാത്രയിലെ മൂന്നു പർവ്വതങ്ങളിൽ ഒന്നാണ്.

കല്ലിടും കുന്ന്

അഴുതമേട് കയറ്റം അവസാനിയ്ക്കുന്നത് കല്ലിടും കുന്നിലാണ്. അഴുതാ നദിയിൽ നിന്ന് എടുത്ത കല്ല് തീർത്ഥാടകർ ഭക്തിപൂർവ്വം കല്ലിടും കുന്നിൽ നിക്ഷേപിച്ച് കർപ്പൂരദീപം കത്തിയ്ക്കുന്നു.

ഇഞ്ചിപ്പാറക്കോട്ട

കല്ലിടും കുന്നിൽ നിന്ന് ഏറെക്കുറെ ഒരു സമതല പ്രദേശത്തുകൂടി അല്പദൂരം നടക്കുമ്പോൾ ഇഞ്ചിപ്പാറക്കോട്ടയിൽ എത്തുന്നു. ഇവിടെയായിരുന്നു ഉദയനന്റെ പ്രധാനകോട്ട സ്ഥിതി ചെയ്തിരുന്നത്.

മുക്കുഴിയും കടന്ന് ..

ഇഞ്ചിപ്പാറക്കോട്ടയിൽ നിന്ന് താഴേയ്ക്ക് മലഞ്ചെരിവിലൂടെയുള്ള ഒരു വലിയ ഇറക്കമാണ്. അത് അവസാനിയ്ക്കുന്നത് മുക്കുഴി എന്ന താഴ്വരയിലാണ്. ഇവിടെ ദേവീക്ഷേത്രവും ഗണപതിക്ഷേത്രവും ഉണ്ട്.

കരിമല കയറ്റം കഠിനമെന്റയ്യപ്പ !

മുക്കുഴിയിൽ നിന്ന് നിബിഡവനങ്ങളിലൂടെ പതിനൊന്നു കിലോമീറ്റർ യാത്ര ചെയ്ത് കരിമലയുടെ താഴ്വരയിലെത്താം. ഏഴു തട്ടുകളിലായിട്ടാണ് കരിമല. കരിമലയിൽ കൊള്ളക്കാരനായ ഉദയനന്റെ ആസ്ഥാനമായിരുന്ന പ്രധാന കോട്ട ഉണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അയ്യപ്പൻ പാട്ടുകളിൽ പറയുന്നു. വനദുർഗ്ഗ, കരിമല നാഥൻ, കൊച്ചു കടുത്ത എന്നീ ദേവകളെ ആരാധിയ്ക്കുന്ന സ്ഥാനങ്ങൾ കരിമലയുടെ മുകളിലുണ്ട്.

വലിയാനത്താവളവും ചെറിയാനത്താവളവും

കരിമലയിറക്കത്തിന്റെ അവസാനത്തിൽ തീർത്ഥാടകർ വലിയാനത്താവളത്തിൽ എത്തുന്നു. പന്തളത്ത് നിന്ന് തിരുവാഭരണം കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ അത് കുറച്ചു സമയം വയ്ക്കുവാനുള്ള പീഠം ഇവിടെ ഉണ്ട്. പമ്പയുടെ കൈവഴിയുടെ തീരത്താണ് വലിയാനത്താവളം. വലിയാനത്താവളത്തിൽ നിന്നും അല്പം കൂടി നടക്കുമ്പോൾ തീർത്ഥാടകർ ചെറിയാനത്താവളത്തിൽ എത്തുന്നു.

പാപനാശിനി പമ്പ

''**പമ്പാ സരസ്തടം ലോകമനോഹരം**'' എന്ന് എഴുത്തച്ഛൻ പമ്പാതീരത്തെ വർണ്ണിയ്ക്കുന്നു. രാമായണവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട പല പുണ്യസ്ഥലങ്ങളും പമ്പയ്ക്കു ചുറ്റുമുണ്ട്. നദിയുടെ അര മൈൽ മുകളിലാണ് കല്ലാറും കക്കാട്ടാറും പമ്പയുമായി ചേരുന്ന ത്രിവേണി സംഗമം. ഇവിടെ ഒരു പാറയിൽ മനുഷ്യപാദത്തെ അനുസ്മരിപ്പിയ്ക്കുന്ന അടയാളം പതിഞ്ഞിരിയ്ക്കുന്നു. 'രാമപാദം' എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന ഇത് ശ്രീരാമന്റെ പാദമുദ്രയാണെന്ന് വിശ്വസിയ്ക്കുന്നു.

തീർത്ഥാടക സംഘങ്ങൾക്ക് പമ്പാസദ്യ പ്രധാന അനുഷ്ഠാനമാണ്. ശബരിമലയുടെ വിമോചനത്തിനുശേഷം അയ്യപ്പൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങൾക്കായി പമ്പാതീരത്ത് ഒരുക്കിയ വിഭവസമൃദ്ധമായ സദ്യയെ ഇത് അനുസ്മരിപ്പിയ്ക്കുന്നു. മകരസംക്രമ പൂജയ്ക്ക് ഒരുദിവസം മുമ്പ് പമ്പാ തീരത്ത് പമ്പാവിളക്ക് എന്ന ദിപോത്സവം നടക്കുന്നു.ഉദയനനെ കീഴടക്കിയശേഷം പമ്പാതിരത്തു നടത്തിയ വിജയാഘോഷത്തെയാണ് ഇത് അനുസ്മരിപ്പിയ്ക്കുന്നത്. വാഴപ്പോളയും കമുകിൻപോളയും മറ്റും കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ചെറിയ ഓടങ്ങളിൽ എണ്ണ വിളക്കുകൾ ഉറപ്പിച്ച് ഒഴുക്കിവിടുന്നു. പമ്പയിലൂടെ ഒഴുകിപ്പോകുന്ന ആയിരക്കണക്കിനുള്ള ദീപങ്ങൾ മനോഹരമായ ദൃശ്യമാണ്.

നീലിമല കടന്നാൽ സ്വാമിയെ കാണാം

നീലിമലയിലേയ്ക്കുള്ള കയറ്റമാണ് ഇനിയുള്ളത്. പമ്പാതീരത്തു നിന്ന് പമ്പാഗണപതി ക്ഷേത്രത്തിലേയ്ക്കുള്ള പടികളാണ് ആദ്യം കയറേണ്ടത്. ഗണപതിക്ഷേത്രം നിൽക്കുന്ന സ്ഥലം ക്ഷേത്രസമുച്ചയമാണ്.

നീലിമല കയറ്റം ആരംഭിയ്ക്കുന്നതിനുമുമ്പ് പന്തളം രാജാവിന്റെ പ്രതിനിധിയുടെ ആസ്ഥാനമുണ്ട്. അവിടെ നിന്ന് പ്രസാദമായി ഭസ്മം ലഭിയ്ക്കുന്നു.

പമ്പയിൽ നിന്ന് ശബരിമലയിലേയ്ക്കുള്ള ദൂരം 5 മൈലാണ് (7കിലോമീറ്റർ). പടികളുള്ള പ്രധാന പാരമ്പര്യപ്പാതയ്ക്കു പുറമെ വലതുവശത്തായി 'ശ്രീ അയ്യപ്പൻ റോഡ്' എന്നു പേരുള്ള പടികൾ കെട്ടിയിട്ടില്ലാത്ത പാതയുണ്ട്. ഈ രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളും ശരംകുത്തിയാലിന്റെ സമീപത്ത് സമ്മേളിയ്ക്കുന്നു.ഇവിടെ നിന്ന് ശരം കുത്തിയാലിന് അരികിലൂടെയാണ് പ്രധാന മാർഗ്ഗം. ചന്ദ്രാനന്ദൻ റോഡ് എന്ന് മറ്റൊരു മാർഗ്ഗവും ഇവിടെ നിന്ന് സന്നിധാനത്തിലേയ്ക്കുണ്ട്. നീലിമല കയറ്റം ദുഷ്കരമായവർക്ക് 4 പേർ വഹിയ്ക്കുന്ന ഡോളികൾ ലഭ്യമാണ്.

പതിനെട്ടാം പടിയോളം...

വൃശ്ചിക പൂംപുലരി വ്രത ശുദ്ധി തരും പുലരി. വൃശ്ചിക മാസത്തിന്റെ ആദ്യപുലരിയിൽ വ്രതം ആരംഭിയ്ക്കുന്നു. വ്രതം അനുഷ്ഠിയ്ക്കുമ്പോൾ ഭക്തർ അയ്യപ്പമുദ്രയുള്ള മാല കഴുത്തിലണിയും. ഈ മാല ക്ഷേത്രസന്നിധിയിലോ ഗുരുസ്വാമിയുടെ മുന്നിലോ പൂജിച്ചാണ് ധരിയ്ക്കാറ്. മാലയിടുന്നതോടെ വ്രതം ആരംഭിയ്ക്കയായി.
പതിനെട്ടാംപടി ചവിട്ടുന്നതിനു വ്രതനിഷ്ഠയിലും ഇത്രയും പടികൾ താണ്ടണമെന്നു വിശ്വാസം. പഞ്ചേന്ദ്രിയങ്ങളായ കണ്ണ്, ചെവി, നാക്ക്, മൂക്ക്, ത്വക്ക്, അഷ്ടരാഗങ്ങളിൽ പെട്ട കാമം, ക്രോധം, ലോഭം, മോഹം, മദം, മാത്സര്യം, അഹങ്കാരം, അസൂയ, ത്രിഗുണങ്ങളായ സാത്വികം, രാജസ്വം, തമസ്വം തുടർന്നു വിദ്യ, അവിദ്യ എന്നിവയാണു മണ്ഡല വ്രതവേളയിൽ താണ്ടേണ്ട 18 പടികൾ. കടുത്ത വ്രതമനുഷ്ഠിച്ചാലേ ഇതിനു കഴിയൂ.

മണ്ഡലകാലം മുഴുവനും ബ്രഹ്മചര്യം അനുഷ്ഠിയ്ക്കണം. ദിവസവും രാവിലെയും വൈകിട്ടും കുളി നിർബന്ധം. സുഗന്ധവസ്തുക്കൾ, വാസന സോപ്പ്, പൗഡർ, ഹെയർ ഓയിൽ തുടങ്ങിയവ ഒഴിവാക്കുന്നത് നന്ന്. ശരീരശുദ്ധിയ്ക്കു പുറമേ മാനസിക ശുദ്ധിയും അനിവാര്യം. സ്വാമിഭക്തർ എല്ലാ ദിവസവും ക്ഷേത്രദർശനം നടത്തണം.

കറുപ്പോ കാവിയോ നിറത്തിലുള്ള വസ്ത്രങ്ങളാണു വ്രതകാലയളവിൽ ഉചിതം. വ്രതം അനുഷ്ഠിയ്ക്കുമ്പോൾ സസ്യാഹാരം, പഴവർഗ്ഗങ്ങൾ എന്നിവ മാത്രമേ കഴിയ്ക്കാവൂ. യാതൊരു ജീവിയേയും കൊല്ലരുത്, കള്ളം പറയരുത്, മാതാപിതാക്കൾ, ഗുരുക്കന്മാർ, തന്നേക്കാൾ മുതിർന്നവർ ഇവരോടൊക്കെ വിനയപൂർവ്വം പെരുമാറണം. സർവ്വ ചരാചരങ്ങളും 'സ്വാമി'യെന്നു സങ്കൽപിയ്ക്കണം.ത്യാഗം സഹിയ്ക്കാൻ കരുത്തു നേടണം. അന്യന്റെ വസ്തുക്കൾ മോഷ്ടിയ്ക്കരുത്. കള്ളസാക്ഷി പറയരുത്. ലഹരിപദാർത്ഥങ്ങൾ ഉപയോഗിയ്ക്കരുത്, കോപിയ്ക്കരുത്. അയ്യപ്പധ്യാനം എപ്പോഴും മനസ്സിലുണ്ടാവണം. അന്നദാനം നല്ലത്. നഗ്നപാദരായി സഞ്ചരിയ്ക്കുന്നത് ഉത്തമം. വീടുകളിൽ ആഴിപൂജ, ഭജന നടത്തുന്നതും പതിവാണ്.

മരണവീടുകളിൽ പോകേണ്ടി വന്നാൽ കുളി കഴിഞ്ഞേ വീട്ടിൽ കയറാവൂ. പ്രസവം നടന്ന വീടുകളിൽ പോകുന്നതും ഒഴിവാക്കുന്നതാണ് ഉചിതം. പ്രസവം നടന്ന വീടുകളിൽ നിന്നു ഭക്ഷണം കഴിയ്ക്കാൻ പാടില്ല. മത്സ്യമാംസാദികൾ കഴിയ്ക്കരുത്. ക്ഷൗരം പാടില്ല. വിശ്രമവേളകളിൽ പുണ്യകഥകൾ വായിയ്ക്കുക. ശരണം വിളിയ്ക്കാതെ അന്യവീടുകളിൽ പ്രവേശിയ്ക്കരുത്. എല്ലാവരെയും സ്വാമിയെന്നു വിളിയ്ക്കുക. ശബരിമലദർശനം കഴിഞ്ഞ് വീട്ടിൽ കത്തിച്ച നിലവിളക്കിനു മുമ്പിൽ നാളികേരം ഉടച്ച് ശരണം വിളിയോടെയാണു മാല ഊരേണ്ടത്. തൊട്ടടുത്ത ക്ഷേത്രസന്നിധിയിലും ദർശനം നടത്തി മാല ഊരി വ്രതം അവസാനിപ്പിയ്ക്കാം.

മാലയുമിട്ട് കറുപ്പുമുടുത്ത്

മാലയിടുന്നത് ഏതെങ്കിലും ക്ഷേത്രസന്നിധാനത്തിൽ വെച്ചാകുന്നത് നന്ന്. ഭഗവാന്റെ മുദ്ര(മാല) ധരിയ്ക്കുന്നതിന് ഏതു ദിവസവും കൊള്ളാമെങ്കിലും ശനിയാഴ്ചയോ ഉത്രം നക്ഷത്രമോ ആണ് ഫലപ്രദം. മാല ധരിയ്ക്കുമ്പോൾ ''മനസ്സാ വാചാ കർമ്മണാ ചെയ്തുപോയിട്ടുള്ള സകലപിഴകളും പൊറുത്ത് സ്വാമിയുടെ അനുഗ്രഹമുണ്ടായി മല ചവിട്ടി പതിനെട്ടാം പടി കയറി തൃപ്പാദം കണ്ടു വന്ദിച്ച് ദർശനഫലം ലഭിച്ച് സസുഖം എത്തുവാൻ അനുഗ്രഹിയ്ക്കേണമേ'' എന്നു ധ്യാനിയ്ക്കണം.മാല പലതുണ്ടെങ്കിലും രുദ്രാക്ഷമാല, തുളസിമാല ഇവ ഏറ്റവും വിശേഷം. മാല ഇട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ അയാളെ മറ്റുള്ളവർ ''സ്വാമി'' എന്നോ ''അയ്യപ്പൻ'' എന്നോ സ്ത്രീ ആയിരുന്നാൽ ''മാളികപ്പുറത്തമ്മ'' എന്നോ വിളിയ്ക്കും.

ആഴിയും പടുക്കയും

ഭഗവൽപ്രസാദത്തിനായി അയ്യപ്പന്മാർ ആഴിപൂജ നടത്തും. ഇതു വീട്ടിലോ പൊതുസ്ഥലത്തോ വനയാത്രയിൽ താവളസ്ഥലത്തോ നടത്താം. ആഴി പൂജ ഏറ്റവും പ്രധാനമാണ്. അഗ്നിയാകട്ടെ ഭഗവാന്റെ തിരുമുഖമാകുന്നു. അതിനാൽ ആഴിയെ പൂജിയ്ക്കുന്നത് ഭഗവാനെ പൂജിയ്ക്കുന്നതു തന്നെയാണ്.

പള്ളിക്കെട്ട് - കെട്ടുമുറുക്ക്

ശബരിമലയാത്രയിലെ പ്രധാനാംശമാണ് കെട്ടുമുറുക്ക്. ഇതിനുപയോഗിയ്ക്കുന്ന സഞ്ചിയാണ് 'ഇരുമുടി'. സഞ്ചിയ്ക്കു മുൻകെട്ടെന്നും പിൻകെട്ടെന്നും രണ്ടു ഭാഗങ്ങൾ. കെട്ടിന്റെ വൈചിത്ര്യം കൊണ്ട് നടുക്ക് മൂന്നാമതൊരറയും കൂടി ഉണ്ടാക്കാം. ഇതിനെ നടുക്കെട്ടെന്നു പറയുന്നു.ഒരയ്യപ്പനാവശ്യമുള്ള മിയ്ക്ക സാധനങ്ങളും ഈ ഇരുമുടിക്കെട്ടിൽ കൊള്ളിയ്ക്കാൻ കഴിയും. സ്വാമിയ്ക്ക് അഭിഷേകത്തിനുള്ള നെയ്ത്തേങ്ങ, കർപ്പൂരം, കടുത്തസ്വാമിയ്ക്കുള്ള അവിൽ, മലർ, പൊടികൾ, കാണിയ്ക്ക, വഴിപാടുസാധനങ്ങൾ, അരി ഇവയും സാധനങ്ങളും മുൻകെട്ടിൽ നിറയ്ക്കുന്നു. പിൻകെട്ടിൽ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള ഇതരപദാർത്ഥങ്ങൾ, സ്വാമി പൂജയ്ക്കുള്ള മറ്റു സാമഗ്രികൾ ഇവയും നിറയ്ക്കുന്നു. ഇവയിൽ പ്രധാനമായവ മുദ്ര സഞ്ചികളിൽ നിറച്ചാണ് കെട്ടിൽ നിക്ഷേപിയ്ക്കുന്നത്.ഗുരുവിന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം ലക്ഷണയുക്തമായ

നാളികേരത്തിൽ സ്വാമിയ്ക്ക് അഭിഷേകത്തിനുള്ള നെയ്യ് നിറച്ച് തയ്യാറാക്കി വയ്ക്കുന്നു.

ഏറ്റവും ഭക്തിയോടുകൂടി സ്വാമിയെ സ്മരിച്ചും ശരണം വിളിച്ചുമാണ് കർമ്മം അനുഷ്ഠിയ്ക്കേണ്ടത്.സ്വാമിയെ ധ്യാനിച്ച് ഉച്ചത്തിൽ ശരണം വിളിച്ച് വെറ്റില, അടയ്ക്ക, നാണയം, ഒരു നാളികേരം ഇവ ഒരുമിച്ച് ശ്രീ പരമശിവനെ സ്മരിച്ച് ഭക്തിയോടെ മുൻകെട്ടിൽ വാരി ഇട്ടു നിറയ്ക്കുന്നു. പിന്നീട് ഭക്തിപുരസ്സരം മൂന്നുപ്രാവശ്യം കൈനിറയെ അരി മുൻകെട്ടിൽ ഇടുന്നു. സ്വാമിയുടെ മുദ്രയായ നെയ്ത്തേങ്ങ ഭദ്രമായി അതിൽ വയ്ക്കുന്നു.

ശബരിമലയിൽ തങ്ക സൂര്യോദയം

പുരാവൃത്തങ്ങളുടെ പഴംപെരുമയിൽ പൊന്നമ്പലമേട്ടിലെ മകരസംക്രമണ സന്ധ്യയിൽ തിളങ്ങുന്ന ദിവ്യജ്യോതിസ്സു കാണുന്ന ഭക്തസഹസ്രങ്ങൾക്ക് ദർശനസായൂജ്യം. യുക്തിയെ ഭക്തി കീഴടക്കുന്ന അഭൗമ തേജസ്സിന്റെ അഗ്നിജ്വാലകളത്രെ, ധനു രാശി മകര രാശിയിലേയ്ക്ക് സംക്രമിയ്ക്കുന്ന തൃസന്ധ്യയിൽ പൊന്നമ്പലമേട്ടിൽ തെളിയുന്നത്. ഈ വിശ്വാസത്തിന്റെ ശക്തിയാണ് മകരവിളക്കാവുന്നത്.

സൂര്യൻ ധനു രാശിയിൽ നിന്ന് മകരരാശിയിലേയ്ക്ക് കടക്കുന്ന സമയമാണ് മകര സംക്രാന്തി. കേരളത്തിൽ മകരസംക്രാന്തിയോടനുബന്ധിച്ചാണ് മകരവിളക്ക് ആരംഭിയ്ക്കുന്നത്. തമിഴ് നാട്ടിൽ മകരസംക്രാന്തിയുമായി ബന്ധപ്പെട്ടാണ് പൊങ്കൽ ഉത്സവം നടക്കുന്നത്.

മകര വിളക്ക്

മകരമാസം ഒന്നാം തീയ്യതിയാണ് മകരവിളക്ക് ഉത്സവം ആരംഭിയ്ക്കുക. മാളികപ്പുറത്തമ്മയെ എഴുന്നെള്ളിച്ച് പതിനെട്ടാം പടിവരെ കൊണ്ട് വരും. പിന്നീട് 'വേട്ടവിളി'യെന്ന ചടങ്ങ് നടക്കും. 'കന്നി അയ്യപ്പന്മാർ വന്നിട്ടുണ്ടോ'? എന്ന് വിളിച്ച് ചോദിയ്ക്കുന്നതാണ് വേട്ടവിളി. ഏതെങ്കിലുമൊരു വർഷം കന്നി അയ്യപ്പന്മാർ മലചവിട്ടാതെ വരികയാണെങ്കിൽ അയ്യപ്പൻ മാളികപ്പുറത്തമ്മയെ വിവാഹം കഴിയ്ക്കാമെന്ന് സത്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നാണ് കഥ.

'കന്നി അയ്യപ്പന്മാർ വന്നിട്ടുണ്ടോ' എന്ന മാളികപ്പുറത്തമ്മയുടെ ചോദ്യത്തിന് 'ശരം കുത്തിയിൽ പോയി നോക്കൂ' എന്ന് ഉത്തരം നൽകുന്നു. കന്നി അയ്യപ്പന്മാർ മല കയറുന്നതിന് മുമ്പ് ശരംകുത്തിയിൽ ശരം കുത്തി നിർത്തും. ആലിന്റെ അടുത്ത് ചെന്ന് മാളികപ്പുറത്തമ്മ അവിടെ കുത്തിയശരങ്ങൾ കണ്ട് വിഷാദത്തോടെ തിരികെ പോകുന്നു. അടുത്ത കൊല്ലവും ഈ ചടങ്ങ് ആവർത്തിയ്ക്കും.

ജ്യോതി ദർശനം പുണ്യ ദർശനം

മകരവിളക്ക് ചടങ്ങുകൾ സമാപിയ്ക്കുന്ന ദിവസം വൈകുന്നേരം ആകാശത്ത് മകര ജ്യോതി തെളിയും. മകരജ്യോതി കണ്ട് വന്ദിയ്ക്കുക എന്നത് ഓരോ അയ്യപ്പഭക്തനും ജന്മസാഫല്യമാണ്. മകര ജ്യോതി ആകാശത്ത് തെളിയുമ്പോൾ കൃഷ്ണപ്പരുന്ത് വട്ടമിട്ട് പറക്കും. ജനസഹസ്രങ്ങളാണ് ജ്യോതി ദർശനത്തിനായി ശബരിമലയിലെത്തുന്നത്.

നെയ്യഭിഷേകം സ്വാമിയ്ക്ക്

പാലഭിഷേകപ്രിയൻ, നെയ്യഭിഷേകപ്രിയൻ...ശബരിമലവാഴും കുഞ്ഞയ്യപ്പനെ വാഴ്ത്താൻ വിശേഷണങ്ങളേറെ. വഴിപാടുകളാൽ സംപ്രീതനാവുന്നവനാണ് അഭയദായകനായ മണികണ്ഠൻ. ഭസ്മാഭിഷേകവും കളഭാഭിഷേകവും മുതൽ പുഷ്പാഭിഷേകം വരെ ഇഷ്ടമുള്ളവൻ. പക്ഷെ ധനസ്ഥിതിയല്ല ഇവിടെ പ്രാർത്ഥനയാണ് ഭഗവാന് കൂടുതൽ ഇഷ്ടം. അയ്യപ്പസന്നിധിയിൽ ഭക്തരർപ്പിയ്ക്കുന്ന വിവിധ വഴിപാടുകളെക്കുറിച്ച്.

വെടിവഴിപാട്

സ്വാമിയെ ഉദ്ദേശിച്ച് പതിനെട്ടാം പടിയ്ക്കലും വാവരുസ്വാമിയെ ഉദ്ദേശിച്ച് വാവരുടെ നടയിലും മാളികപ്പുറത്തു ഭഗവതിയേയും മലനടയിൽ ഭഗവതിയേയും ഉദ്ദേശിച്ച് അതാതു നടകളിലും വെടിവഴിപാടു നടത്തുന്നു. നൂറ്റൊന്നു വെടിയും കൂട്ടവെടിയും നടത്തിയ്ക്കുന്നതും അസാധാരണമല്ല. കതിനാക്കുറ്റികളാണ് ഇതിനുപയോഗിയ്ക്കുന്നത്.

അപ്പം വഴിപാട്

പ്രസാദം എന്ന നിലയിൽ അയ്യപ്പന്മാർ അപ്പം ഭവനങ്ങളിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുപോകുന്നു. സാക്ഷാൽ നെയ്യപ്പം എന്നു ഇതിനെയാണ് പറയേണ്ടത്.വാർപ്പുകളിൽ ആർപ്പുവിളിച്ചുകൊണ്ട് നെയ്യ് തിളച്ചുകളിയ്ക്കുന്നതും കുന്നുകുന്നായി അപ്പം വാർപ്പുകളിൽ വാർത്തുകൂട്ടിയിരിയ്ക്കുന്നതും അത്ഭുതകരമായ കാഴ്ചയാണ്.

ശയനപ്രദക്ഷിണം

ശയനപ്രദക്ഷിണം തങ്ങൾക്കുതന്നെയോ ആൾപ്പേരു മുഖാന്തിരമോ നടത്താവുന്നതാണ്. മാളികപ്പുറത്തു നിന്നും പുറപ്പെട്ട് 18ാം പടി ചുറ്റിയും 18ാംപടിയ്ക്കകത്തു നാലമ്പലവും ശ്രീകോവിലും ചുറ്റിയും ശയനപ്രദക്ഷിണം നടത്തുന്നു.

പടി പൂജ

പടിപൂജ പ്രധാന വഴിപാടാണ്. മുൻകാലങ്ങളിൽ പന്ത്രണ്ട് വർഷങ്ങളിൽ ഒരിയ്ക്കൽ മാത്രമാണ് പടിപൂജ നടത്തികൊണ്ടിരുന്നത്. ഇപ്പോൾ മണ്ഡല-മകരവിളക്ക് തീർത്ഥാടന ഘട്ടം ഒഴികെ മലയാളമാസങ്ങളുടെ ആരംഭത്തിലും വിഷു, തിരുവോണം എന്നീ പുണ്യദിനങ്ങളോടനുബന്ധിച്ച് നടതുറക്കുമ്പോഴും പടി പൂജ നടത്താറുണ്ട്.അഭീഷ്ടകാര്യ സിദ്ധിയ്ക്കായി അയ്യപ്പസന്നിധിയിലെ ചെലവേറിയ വഴിപാടാണ് പടി പൂജ.

പതിനെട്ടു പുരാണങ്ങളുടെ പ്രതീകമാണ് പതിനെട്ടാം പടിയെന്നും അതല്ല നാലു വേദം, ആറു ശാസ്ത്രം, ചതുരുപായങ്ങൾ, നാലു ജാതി എന്നിവയെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതായും ചിലർ കരുതുന്നു. പൂങ്കാവനത്തിലെ 18 മലദൈവങ്ങളെ പ്രതിനിധാനം ചെയ്യുന്നതാണെന്നാണ് മറ്റൊരു സങ്കൽപം.

നിലവിളക്ക്, പുഷ്പങ്ങൾ, കർപ്പൂരം, സാമ്പ്രാണി, പൂമാലകൾ, കലശതുണികൾ, പടികളിൽ വിരിയ്ക്കാനുള്ള പട്ട്,

നാളികേരങ്ങൾ എന്നിവയും പൂജാവേളയിൽ തന്ത്രി, മേൽശാന്തി, പരികർമ്മികൾ എന്നിവർക്കു ധരിയ്ക്കാനുള്ള വസ്ത്രങ്ങളുമാണ് പടിപൂജയ്ക്ക് പ്രധാനമായും വേണ്ടത്. തന്ത്രിയാണ് മുഖ്യ കാർമികത്വം വഹിയ്ക്കുക.പടിപൂജയ്ക്ക് ദേവസ്വത്തിൽ 15,001 രൂപ മുൻകൂർ അടച്ചു ബുക്കു ചെയ്യണം.

ഉദയാസ്തമയ പൂജ

അയ്യപ്പ ചൈതന്യം വർദ്ധിപ്പിയ്ക്കുന്നതിനായി ഭക്തരുടെ ഇഷ്ടവഴിപാടാണ് ഉദയാസ്തമയ പൂജ. ഉഷ:പൂജയിൽ തുടങ്ങി അത്താഴപൂജയിൽ അവസാനിയ്ക്കുന്ന 18 പൂജകളുണ്ട്. ഉച്ചപൂജയ്ക്ക് 25 കലശം പൂജിച്ച് അയ്യപ്പവിഗ്രഹത്തിൽ ആറാടും. ഉദായാസ്തമയ പൂജയ്ക്ക് 10,001 രൂപ ദേവസ്വത്തിൽ അടച്ച് മുൻകൂട്ടി ബുക്ക് ചെയ്യണം.

പറകൊട്ടി പാട്ട്

സ്വാമി ഭക്തരുടെ ശനിദോഷമകറ്റാൻ മാളികപ്പുറത്തു പറകൊട്ടി പാട്ട്. പാലാഴിമഥനത്തെ തുടർന്ന് മഹാവിഷ്ണുവിന് ശനിദോഷം ബാധിച്ചു. പരമശിവൻ വേലനായും പാർവ്വതി വേലത്തിയുമായി എത്തി പാടി വിഷ്ണുവിൻെറ ശനിദോഷം മാറ്റിയത്രേ. ഇതിനെ അനുസ്മരിപ്പിയ്ക്കുന്ന ചടങ്ങാണ് മാളികപ്പുറത്തെ പറകൊട്ടിപാട്ട്.
മണിമണ്ഡപത്തിനു മുമ്പിലായി 15 വേലന്മാരാണ് പറകൊട്ടി പാടുന്നത്. മാടമൺ, വടശ്ശേരിക്കര, വെണ്ണിക്കുളം, തെള്ളിയൂർ, ചുനക്കര, തൃക്കൊടിത്താനം, ആറന്മുള എന്നിവിടങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വേലന്മാർ കേശാദിപാദം കഥ പാടിയാണ് ഭക്തരുടെ ശനിദോഷം മാറ്റുന്നത്. സർപ്പദോഷവും കണ്ണും നാവും ദോഷവും മാറ്റാൻ മാളികപ്പുറത്തെ നാഗരാജ നടയിൽ സർപ്പം പാട്ടുമുണ്ട്.

ഹരിഹരനന്ദനചരിതം

'ആദിത്യ ചന്ദ്രന്റെ കണ്ണഴകോടെ ശ്രീമഹാദേവന്റെ മെയ്യഴകോടെ ശംഖും കഴുത്തിലോ
പൊന്നരയോടെ ശ്രീ ധനുമാസത്തിലുത്തിരം നാളിൽ പഞ്ചമിപ്പക്കം പിറന്നാളുണ്ണി '

ഇതു ഭൂതഗണനാഥൻ അയ്യപ്പനെക്കുറിച്ചുള്ള കവിവചനം. ധർമ്മശാസ്താവിന്റെ ഉത്പത്തിയ്ക്ക് പുരാവൃത്തങ്ങളേറെ. അയ്യപ്പപുരാണങ്ങളിൽ അഗ്രസ്ഥാനത്താണ് 'ഭൂതനാഥോപാഖ്യനം'. ശ്രീഭൂതനാഥനെന്നും അറിയപ്പെടുന്ന ധർമ്മശാസ്താവിനെപ്പറ്റിയുള്ള കഥകൾ ഈ സംസ്കൃത ഗ്രന്ഥത്തിൽ 15 അധ്യായങ്ങളിലായി വിവരിയ്ക്കുന്നു.

ശാപഗ്രസ്തരായ ഋഷി ദമ്പതികളാണ് സത്യത്തിൽ അയ്യപ്പന്റെ ജനനത്തിന് ഹേതു. സൃഷ്ടി-സ്ഥിതി-ലയ ശക്തികളായ ബ്രഹ്മാവും വിഷ്ണുവും ശിവനും അത്രി-അനസൂയ എന്നീ ഋഷി ദമ്പതികളുടെ അഭീഷ്ടപ്രകാരം അവരുടെ ശക്തിയുടെ ഒരു ഭാഗം ചേർത്ത് ദത്തനു ജന്മമേകുന്നു. ദേവപത്നിമാരും അവരുടെ ശക്തി കൊണ്ട് ലീലയെയും സൃഷ്ടിയ്ക്കുന്നു. ദത്തൻ ലീലയെ വിവാഹം കഴിച്ചു. പക്ഷേ, വർഷങ്ങൾ കൊഴിയവെ ദത്തന് ലൗകീകജീവിതത്തിൽ വിരക്തിതോന്നി. ലീലയ്ക്കത് സമ്മതമായില്ല. കോപാകുലനായ ദത്തൻ അവൾ മന്ദബുദ്ധിയായ മഹിഷിയായി ജനിയ്ക്കട്ടെ എന്ന് ശപിച്ചു. അവളോടൊത്ത് കഴിയാൻ മഹിഷമായി ജനിയ്ക്കട്ടെ എന്ന് ലീല ദത്തനെയും ശപിച്ചു.ലീല കഠിന തപസ്സിനാൽ ബ്രഹ്മാവിനെ പ്രീതിപ്പെടുത്തി. ആഗ്രഹിയ്ക്കുമ്പോഴെല്ലാം രോമകൂപങ്ങളിൽ നിന്ന് തന്നെപ്പോലുള്ള ഭീകരജീവികൾ ആവിർഭവിയ്ക്കണമെന്നും വിഷ്ണുവിനും ശിവനും ജനിയ്ക്കുന്ന പുത്രനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും തന്നെ വധിയ്ക്കാൻ സാദ്ധ്യമാകരുതെന്നും അവൾ വരം വാങ്ങി.

ഒരിയ്ക്കൽ, ക്ഷിപ്രകോപിയായ ദുർവ്വാസാവ് ദേവന്മാർക്ക് ജരാനര ബാധിയ്ക്കട്ടെ എന്ന് ശപിച്ചു. പാൽക്കടൽ കടഞ്ഞുണ്ടാകുന്ന അമൃതം സേവിയ്ക്കുക എന്നതായിരുന്നു മോക്ഷ മാർഗ്ഗം. ദേവാസുരന്മാർ പാൽക്കടൽ കടഞ്ഞു. അമൃതകുംഭം പൊന്തിവന്ന ഉടൻ അസുരന്മാർ അത് തട്ടിയെടുത്തു. ഇതു വീണ്ടെടുക്കാൻദേവന്മാർ വിഷ്ണുവിനെ അഭയം തേടി. വിഷ്ണു മോഹിനി വേഷത്തിൽ അസുരപാളയത്തിലെത്തി അവരെ കബളിപ്പിച്ച് അമൃതകുംഭം കവരുന്നു. ഇതിനിടെ മഹേശ്വരൻ വിഷ്ണുവിന്റെ സ്ത്രീവേഷത്തിൽ അനുരക്തനായി. അവരുടെ സംസർഗത്തിൽ കൺഠത്തിൽ മണിയോടുകൂടിയ ഹരിഹരനന്ദനൻ ഭൂജാതനായി.

പുലിപ്പാലു തേടുന്ന പന്തളകുമാരൻ

ഭൂതലത്തിൽ മഹിഷി സുന്ദരമഹിഷവുമൊത്ത് വിഹരിച്ചിരുന്ന വനാന്തരങ്ങളിൽ പമ്പാതീരത്ത് ദേവകൾ മണികണ്ഠനെ കിടത്തി.

പന്തളം രാജാവ് രാജശേഖരൻ വേട്ടയാടി വനത്തിൽ എത്തുകയും പമ്പാതീരത്ത് ശിശുവിനെ കാണുകയും ചെയ്തു. കുട്ടികൾ ഇല്ലാതിരുന്ന അദ്ദേഹം കുട്ടിയെ കൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്ക് കൊണ്ടുപോയി. അയ്യപ്പൻ എന്ന പേരിട്ട് വളർത്തി. രാജ്യത്തിന് അനന്തരാവകാശിയെ കിട്ടിയതിൽ രാജാവ് സന്തോഷിച്ചു. അപ്പോഴാണ് അപ്രതീക്ഷിതമായി രാജ്ഞി ഗർഭം ധരിയ്ക്കുകയും ഒരു പുത്രനെ പ്രസവിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്.

അയ്യപ്പനെ യുവരാജാവാക്കുന്നത് മന്ത്രി മുഖ്യന് ഇഷ്ടമായില്ല. അദ്ദേഹം രാജ്ഞിയെ സമീപിച്ച് സിംഹാസനം സ്വപുത്രന് നഷ്ടപ്പെടുമെന്ന കാര്യം ഓർമ്മിപ്പിച്ചു. അവരുടെ ഗൂഢാലോചനയനുസരിച്ച്, അയ്യപ്പനെ ഒഴിവാക്കാൻ രാജ്ഞി അസുഖം അഭിനയിച്ചു. രോഗം മാറാൻ മരുന്നു പുലിപ്പാലിൽ ചാലിച്ചു സേവിയ്ക്കണമെന്ന് മന്ത്രി ശട്ടം കെട്ടിയ കൊട്ടാരം വൈദ്യൻ നിർദ്ദേശിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ധീരനായ അയ്യപ്പൻ വളർത്തമ്മയ്ക്കായ് ദൗത്യം ഏറ്റെടുത്തു.

പുലിവേട്ടയ്ക്ക് കാട്ടിലെത്തിയ അയ്യപ്പൻ അവിടെ മഹിഷിയെ കണ്ടുമുട്ടി. അവളുമായി ഭീകര യുദ്ധത്തിലേർപ്പെടുകയും നിഷ്പ്രയാസം നിഗ്രഹിയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ശാപമോക്ഷം കിട്ടിയ മഹിഷി, തന്നെ വരിയ്ക്കണമെന്ന്

ശാസ്താവിനോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു. നിത്യബ്രഹ്മചര്യവ്രതം നോറ്റുകഴിഞ്ഞിരുന്ന കുമാരൻ അവളുടെ അഭ്യർത്ഥന മാനിച്ചില്ല. പകരം എന്നെങ്കിലുമൊരിക്കൽ തന്നെത്തേടി താൻ വസിക്കാനിരിക്കുന്ന പൊന്നമ്പലത്തിൽ കന്നിമലക്കാർ വരാതായാൽ അന്ന് അവളെ വേട്ടുകൊള്ളാമെന്നു വരം നൽകി മാളികപ്പുറത്തമ്മയായി സ്വപക്ഷത്തു വാഴിക്കുകയും ചെയ്തു. മഹിഷിയുടെ സഹായത്താൽ പുലിക്കൂട്ടത്തെ തന്നെ വരുതിയിലാക്കിയ അയ്യപ്പൻ പുലിമേൽ സഞ്ചരിച്ച് പുലിക്കൂട്ടവുമായി പന്തളത്ത് എത്തി. രാജാവിനും രാജ്ഞിക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും അയ്യപ്പൻെറ ദിവ്യത്വം ബോധ്യമായി. അയ്യപ്പൻെറ ദിവ്യസാന്നിദ്ധ്യം ഒരു ക്ഷേത്രത്തിൽ സ്ഥായിയായി നിലനിർത്തി തലമുറകളുടെ മേൽ അനുഗ്രഹം ചൊരിയണമെന്ന് രാജാവും ജനങ്ങളും അദ്ദേഹത്തോട് പ്രാർത്ഥിച്ചു.

കലിയുഗവരദൻ എന്ന ഭാവത്തിൽ അയ്യപ്പൻെറ സാന്നിദ്ധ്യം എപ്പോഴും ഉണ്ടാകണമെന്ന് അവർ അപേക്ഷിച്ചു. ക്ഷേത്രം നിർമ്മിക്കുന്നതിനായി അയ്യപ്പൻ പുണ്യസ്ഥലം നിർദ്ദേശിച്ചു. അദ്ദേഹം നിർദ്ദേശിച്ച പ്രകാരം ശബരിമലയിലെ വനാന്തരത്തിൽ ക്ഷേത്രം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു. പ്രതിഷ്ഠയുടെ അവസരത്തിൽ അഗസ്ത്യൻ, പരശുരാമൻ തുടങ്ങിയ ദിവ്യാത്മാക്കളുടെ സാന്നിധ്യം അവിടെ ഉണ്ടായി. പരശുരാമനാണ് വീരാസനത്തിൽ ചിന്മുദ്രയോടുകൂടി ഇരിക്കുന്ന ശ്രീ അയ്യപ്പൻെറ വിഗ്രഹം പ്രതിഷ്ഠിച്ചത്.

സ്വാമിക്കു ചാർത്താൻ...

ആശ്രിതവത്സലൻ അയ്യപ്പനു ചാർത്താൻ വളർത്തച്ഛനായ പന്തളരാജാവ് നൽകിയ ആഭരണങ്ങൾ. പന്തളം കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്നു കൊടുത്തയക്കുന്ന തിരുവാഭരണങ്ങൾ വർഷത്തിലൊരിക്കൽ മകര സംക്രമത്തിന്റെ പുണ്യദിവസം മാത്രമാണ് വിഗ്രഹത്തിൽ ചാർത്തുക. പന്തളം കൊട്ടാരത്തിൽ സൂക്ഷിക്കുന്ന ആഭരണപ്പെട്ടി കൃഷ്ണപ്പരുന്തിന്റെ അകമ്പടിയോടെ സന്നിധാനത്തിലേക്കു കൊണ്ടു വരുന്നതും കൊണ്ടുപോകുന്നതും പുണ്യമായ മറ്റൊരു അനുഷ്ഠാനമാണ്, പുണ്യദർശനം തന്നെയാണ്.

മകരസംക്രമപൂജ തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പ് അയ്യപ്പവിഗ്രഹത്തിൽ തിരുവാഭരണം അണിയിക്കുന്നു. 90 കിലോമീറ്റർ അകലെയുള്ള പന്തളം കൊട്ടാരത്തിൽ നിന്നാണ് തിരുവാഭരണം സന്നിധാനത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുന്നത്. പൂജക്കു ശേഷം അത് കൊട്ടാരത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നു. ധനു മാസം 25ന് പന്തളം അയ്യപ്പക്ഷേത്രത്തിൽ നിന്ന് പുറപ്പെടുന്ന സമയം മുതൽ ശബരിമല ദർശനത്തിന് ശേഷം പന്തളത്ത് തിരിച്ചു ചെല്ലുന്നത് വരെ തിരുവാഭരണ വാഹകരും പന്തളം തമ്പുരാനും കാൽനടയായി സഞ്ചരിക്കുന്നു.

ഭക്തർ ആടിയും പാടിയും തിരുവാഭരണപ്പെട്ടിയെ അനുഗമിക്കുന്നു. ഇതാണ് തിരുവാഭരണ ഘോഷയാത്ര. തിരുവാഭരണപ്പെട്ടിയിലുള്ള ചെറിയ ചുരിക പന്തളം തമ്പുരാൻ മകരമാസം മൂന്നാം തീയതി ശബരിമല ക്ഷേത്രനടയിൽ വയ്ക്കുമ്പോഴാണ് തിരുവാഭരണങ്ങൾ അയ്യപ്പവിഗ്രഹത്തിൽ ചാർത്തുന്നത്. ആഭരണം ചാർത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ മറ്റ് വഴിപാടുകൾ നടത്തുമ്പോൾ ആഭരണം വിഗ്രഹത്തിൽ നിന്ന് മാറ്റാറില്ല. തിരുവാഭരണം ധരിച്ച അയ്യപ്പ വിഗ്രഹം കണ്ട് തൊഴുക എന്നത് അയ്യപ്പ ഭക്തർക്ക് നിർവൃതിദായകമാണ്.

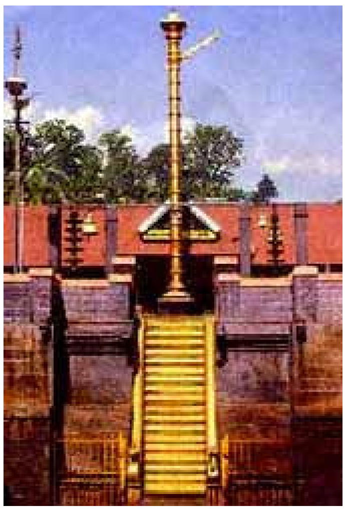

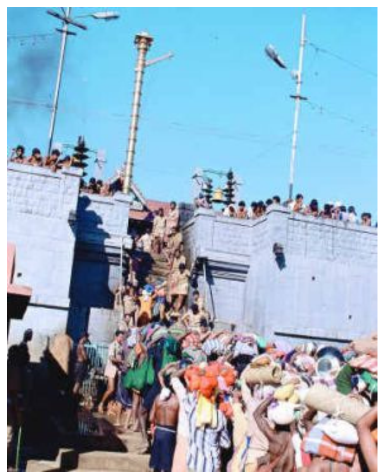

Temple News

NEWS FROM DOMBIVALI: Raju.

1) DOMBIVALI SHREE AYYAPPA SAMITI (REGD.) SHIV ASHIRVAD, GROUND FLOOR, GANESH MANDIR ROAD, DOMBIVALI EAST, IS CELEBRATING ITS 32ND MANDALA POOJA 0N 10TH, 11TH, 12TH DEC. 2009 WITH POOJAS AND VARIOUS ENTERTAINMENT PROGRAMMES VIZ. BHARATHA NATYAM, VILAKKU POOJA, DEVOTIONAL MUSIC, PANCHAVADYAM ETC.

2) SREE AYYAPPA SEVA SANGAM, SAKHARAM COMPLEX, IS ALSO ANNOUNCED THEIR MANDALA POOJA ON 17, 18, 19TH DEC. 2009, WITH POOJA, BHAJANS, ENTERTAINMENT PROGRAMMES, EZHUNNALLIPPU ETC.

(Courtesy: Booklets Published by them).

Shree Ayyappa Temple, Nairobi, Kenya

Shree Ayyappa Temple, Nairobi is designed following the traditional Kerala Temple Architecture.It is well known that temples in Kerala are constructed from Granite / Bricks and Timber in naturalFinishes. The Nairobi temple is a mixture of both traditional and modern in design and construction.The original basic designs were prepared in Nairobi and were vetted and modified byShree K.K. Shivan, who is a well-know Vasthushilpi based in Ramamagalam, Kerela India.

The design was also scrutinized by H.H. Kerala Varma Raja of Poonjar and two well-knowastrologers and approved by them.The temple is designed in the basic units of Kerala's traditional 'Kol' approximately 72cm.All dimensions are based on this unit, making the temple typically Kerala in nature.

The orientation of the temple is North East making it auspicious for both Hari(Lord Vishnu) and Hara (Lord Siva).In the north is the abode of Lord Siva and in the East is the abode of the Lord Vishnu. The astrologerCommented that North East orientation of Lord Ayyappa's temple is the most suitable, he being the son of Hari and Hara(Hari-Hara Putra)The doorway is constructed in the traditional Kerala way without metal hinges. The roof is entirely of timber with brass cladding.

The idol of Lord Ayyappais made of Panchaloha, which is a mixture of five metals representing thePanchabhoothas that constitutes the basic elements of the universe. The height of the idol is 71 yavam (approx. 45cms) placed on a stone peedam about 18cm high. The Lord Ayyappa is in the YogaMudra pose.

Navaneetham - Member of the Month

Shri. Chith Puram

Since I have been asked to write about myself, a difficult task let me make an attempt. I was born in the sleepy village (even today) of Painkulam, Thrissur District near Shoranur. Due to the orthodox practices our family followed I was tutored at home and went to school only for five years in Palakkad. I studied in college in Palakkad for couple of more years before going away from home. After finishing my bachelors and master degrees from Regional Engineering College, Calicut and Indian Institute of Technology, Kharagpur, I joined Vikram Sarabhai Space Center in Trivandrum. After few years I got married with Savitri, daughter of the late Sri O.M.C. Narayanan Namboodiripad. We had a boy and girl who are both married now. Few months ago we were blessed with a granddaughter.

In 1982 With the intention of further studies I transplanted myself to Norfolk, Virginia, USA. After a long wait on both the continents, Savitri and the kids joined me. The tumultuous life during the demanding study period ended and I got a job. I had worked for NASA, US Navy and few companies since then. Our family settled down to the American life outside our homes but for most part we retained our heritage within us.

Frequent changes, characteristic of the western world, had its impact on our family. Fortunately we viewed them as nudges to keep us in the path of spiritual progress. When I was living alone in Toledo, Ohio I befriended another person emigrated from India. He seemed to share few things in

common with me. I hoped that this possible acquaintance would in future develop into friendship and I would feel less lonely. Living far away from family with nothing to look forward to, this seemed to open up the possibility of some social activity to keep my spirits up. Suddenly there was no communication between us and telephone calls were never returned. This strange incident made me realize how lonely everyone is and prompted me to read Narayaneeyam and subsequently Srimad Bhagavatam also.

Sampoorna Narayaneeya paraayanam on Nov. 14 in Houston

In 1997, my mother wanted to conduct a Bhagavata Saptaham, just before the first death anniversary of my father. Thus I was fortunate to listen to the late Sri Venmani Vishnu Namboodiripad. Those seven days brought me immense happiness. I realized that I enjoyed those parts of the discourse that I had read the holy book, more than the other parts. This made me appreciate the need to read the whole book which I did eventually.

Savitri and I moved to Houston, Texas and we have been here for almost a decade. I got a job with the Federal Government here. The nearby Meenakshi Temple immensely helped us to be in the company of devotees. I was fortunate to have been able to narrate stories from Srimad Bhagavatam for last six years. I hope and pray that the stories from Srimad Bhagavatam that I wrote one day will be put at the feet of Guruvayoorappan.

Om Namo Narayanaya: Om Namo Narayanaya: കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ!

Please email us at navaneetham@guruvayoor.com with your name and brief introduction to have your name appear in this section, also please email us your comments, suggestions, articles for Navaneetham June issue to editor@guruvayoor.com

Sources, credits and copyright acknoledgements
- Krishna pictures/Artwork courtesy of
The Bhaktivedanta Book Trust International, Inc.
google picture searches
www.flickr.com
http://www.krishna.com
http://4.bp.blogspot.com/_fNECgCVKCxs/SKfElKHCHyI/AAAAAAAAAOo/Ez99GvTpZGM/s1600-h/PTA13.jpg
www.kacha-stones.com
http://www.hariharasudhan.com/gallery/ayyappa3.jpg
http://moralstories.files.wordpress.com
http://picasaweb.google.com/manianmania
Wikipedia public images

Our apologies for those articles & poems we could not publish this time due to space limitations. We will have them published in the forthcoming issues.

Om Namo Bhagavathe Vasudevaya! കൃഷ്ണാ ഗുരുവായൂരപ്പാ! Om Namo Narayanaya:

May God Bless you all.